MAY
MR F W BERGSMA,
17½ NIAGARA ST
ST CATHARINES, ONT
REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST + CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JULY 23/30, 1965 — No. 707/708 — 20th YEAR OF PUBLICATION

Het onkruid groeit . . . en de tarwe

De bisschop van Woolwich, Dr. John A. T. Robinson, blijft schrijven.

En hij blijft bisschop van Woolwich.

Daar zit iets tegenstrijdigs in. Iets wat je moeilijk kunt verklaren.

Natuurlijk niet in die zin, alsof een bisschop niet zou mogen schrijven. Maar het vreemde ligt hierin, dat iemand die schrijft, zoals bisschop Robinson schrijft, toch maar bisschop blijft. Hoe kan iemand een ambt bekleden, als hij de inhoud en basis van dit ambt ontkent?

Na zijn "Honest to God" heeft Robinson een nieuw boek gepresenteerd onder de titel "The New Reformation". Als "Honest to God" de mensen nog in het onzekere mocht hebben gelaten omtrent de on-bijbelse — of beter gezegd, de on-gelovige — opvattingen van deze kerkelijke leider, dan neemt "The New Reformation" die onzekerheid wel weg. Onder meer zegt Robinson, "Ik geloof, dat wij onze tijd als een na-christelijk tijdperk moeten beschouwen in die zin, dat niet langer een Christus wordt verwacht."

Zo'n bewering houdt toch wel iets in. Volgens bisschop Robinson leven wij in een na-christelijk tijdperk.

Wij spreken ook over een naoorlogse tijd. Dan bedoelen wij te zeggen, dat de oorlog voorbij is. Die bestaat niet meer. Wij mogen de gevolgen ervan nog ondervinden, maar de oorlog zelf behoort tot het verleden. Wel, weet u, zo ziet bisschop Robinson het christendom. Wij hebben nu een nachristelijk tijdperk. Wij ondervinden de gevolgen ervan nog wel, maar het christendom als zodanig bestaat niet meer. Dat is verleden. Vandaar dat hij komt tot een titel als "de nieuwe reformatie".

Er zijn dan ook mensen, die beweren dat Robinson een atheist is. Hij stelt zelf de vraag of een mens, die werkelijk een mens van deze tijd is, het helpen kan dat hij een atheist is. Dit betekent zoveel, dat als je een mens van de tijd bent, je tijd verstaat en niet achteraan wilt sukkelen, je dan vanzelf in het atheisme terecht komt.

Er is een tijd geweest, dat voor veler besef atheisme iets buitenlands was. Atheisme werd verbonden met communisme, — en communisme was te vinden achter een van de gordijnen, hetzij van ijzer of van bamboe. Maar nu blijkt, dat dit atheisme veel dichter bij is. Het presenteert zichzelf in de christelijke kerk. Bisschop Robinson zegt zelf: ". . .dat de grondwaarheid van het Christendom, dat God zelf op het spel wordt gezet en dat niet onbetwijfeld wordt gelaten." Niets onbetwijfeld, achter alles een vraagteken. Ja, zegt Robinson, achter alles een vraagteken. Je moet niet denken, dat je de grote klassieke leerstellingn (zoals bijvoorbeeld het scheppingsverhaal, of de uitverkiezing, de onsterfelijkheid, de Drie-eenheid, de wederkomst van Christus of het laatste oordeel) kunt schilderen met de zekerheid, die onze voorvaderen zo lief was.

Nu ja, als je zo spreekt en denkt, ben je natuurlijk al een aardig eind op de atheistische weg. Atheisme is de loochening en ontkenning van God. En dat begint altijd met de twijfel. De twijfel is de oerzonde, die je van God verwijdert. "Is het ook, dat God gezegd heeft . . ."

Twijfel is een hardnekkig iets. Iemand die eenmaal is gaan twijfelen, breng je niet gemakkelijk tot een vaste overtuiging.

Wat doen we er toch tegen?

Wij moeten onszelf geen zand in de ogen strooien door te zeggen, dat iemand als bisschop Robinson bij ons in de kerk niet komt preken. De twijfel die hij oproept, is niet bij Robinson begonnen, maar is reeds bij het eerste mensenpaar aan de dag getreden. En Robinson is wat dit betreft evenmin de laatste spreker. Onze kerkelijke samenleving en onze kerkelijke belijdenis, van hoeveel gewicht deze ook mogen zijn, zorgen er niet voor, dat de gedachtengang, zoals Robinson die nu onder woorden brengt, aan ons voorbij gaat. Ik kan twijfel niet intellectualistisch wegredeneren en ik kan atheisme niet bestrijden in een openbaar debat.

Het is erger. Wij zijn er niet alleen getuigen van, dat dergelijke ideeën in de christelijke kerk worden gepropageerd, — we zijn eveneens gewaarschuwd, dat dit kwaad zal toenemen.

* * *

"En Zijn discipelen kwamen tot Jezus en zeiden: "Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk." Jezus antwoordde: "Die het goede zaad zaait is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld. De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geween en het tandengeknars zijn. Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon in het Koninkrijks huns Vaders."

Wij worden in ons hart boos, als iemand als Robinson ons tracht los te weken van ons christelijk geloof. Een bisschop in een protestantse kerk kon toch beter weten. Toch komt ons het oordeel over deze bisschop niet toe.

Wij kennen de gelijkenis uit Mattheus 13 wel. De arbeiders wilden er wel een eind aan maken en vroegen permissie om het veld in te gaan en dat onkruid er uit te trekken. Ze konden het maar moeilijk zien, dat dit onkruid zo welig groeide tussen het koren. Maar toch mochten ze niet. Nog niet aankomen. Stil laten groeien.

Het oordeel komt ons niet toe. Daar zorgt Jezus zelf voor. Hij laat het de duivel toe zich te bedienen van mensen, zelfs van kerkelijke leiders om onkruid te zaaien. Maar waar het om gaat is, dat dat koren zal rijpen. Daar moet de akker (de wereld) voor bewerkt en onderhouden worden.

Er is genoeg reden om te klagen over het toenemend modernisme en de ontkerstening van het leven. Het onkruid is duidelijk zichtbaar en het is hardnekkig. Niet alleen de arbeiders uit de gelijkenis konden het maar moeilijk aanzien, dat dit onkruid groeide; ook voor de eigenaar van de akker was 't een kwelling. Maar toch moest het niet uitgeroeid. Nog niet. Terwille van het koren. Dat moest eerst tot rijpheid komen.

Niet alleen door de Engelse bisschop, maar door nog veel meer mensen en door nog veel meer filosofieën worden aanvallen gedaan op het gehoorzaam geloof in het Woord van God. Dat kan naar het schijnt rustig doorgaan. Ja, want dat onkruid zal onaangeroerd blijven totdat het koren rijp is. Modernisme en atheisme zullen hardnekkig blijven doorgroeien, — totdat de engelen met het maaimes worden uitgezonden, zodat "de rechtvaardigen zullen stralen als de zon in het Koninkrijk huns Vaders."

D.F.

SLOTEN VIERT 900-JARIG BESTAAN

Het plaatsje Sloten, onder de rook van Amsterdam, viert op enthousiaste wijze, gestoken in oud-Hollandse costumes, zijn 900-jarig bestaan. Hier een dorpstafereeltje "uit het jaar 1066" — net echt, maar hoe zat het toen met die speldjesrage . . . !

HET WERELDDEEL DER TOEKOMST

Het is op het ogenblik bij velen gewoonte vergelijkingen te trekken tussen de generatie van voor de laatste wereldoorlog en die van de huidige periode. Als regel komt de éérstgenoemde er niet al te best af. Daar staat tegenover, dat het tegenwoordige geslacht op een punt zeker achter staat bij dat van hun voorganger. Er worden o.i. zoveel beweringen geuit, die volkomen alle motivering missen. Men praat elkaar na, vooral als het oppervlakkige kreten betreft. Wie tot meer bedachtzaamheid aanspoort of de nadruk legt op kritische waardering van wat gesproken wordt krijgt al heel gauw te horen, dat hij zijn tijd niet verstaat. De huidige generatie wordt niet geremd door kennis van de onderwerpen, waarover men spreekt, hoort men dan.

Nu is dit verschil tussen twee geslachten best te verklaren. Voor de laatste wereldoorlog leefde men algemeen nog onder de nawerking van het rationalisme van de negentiende eeuw. Men zocht altijd en overal naar oorzaken. Men wist ook, dat men bij zijn conclusie moest oppassen voor oppervlakkige redeneringen.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Op het ogenblik is dat anders. De naoorlogse generatie heeft door de oorlog de continuïteit met het verleden gemist. Zij werd geroepen tot doen, zij wilde wat doen en heeft als regel ook wat gedaan.

Door dit op de voorgrond stellen van de noodzaak tot doen, had zij een afkeer van rustig, redelijk overleg. Bovendien veroorzaakte de grote uitbreiding van bevolking, dat een volksdeel naar voren kwam, dat niet uit het ouderlijk huis een band met de cultuurverworvenheden had meegebracht. De nieuwe massamedia geven confectie-kennis, aantrekkelijk voor een zo groot mogelijk aantal luisteraars en kijkers. Vooral het naar voren schuiven van visuele kennis door de televisie, werkte oppervlakkige oordelen in de hand.

Gelukkig dat men onder de officiële commentatoren op het wereldnieuws verschillende eerste krachten aantreft. Helaas kan men minder roemen over de kwaliteit van hen, die afzonderlijke onderdelen voordragen en toelichten. Emotionele en dan vaak nog eenzijdig gerichte voorstellen, die geen gelegenheid geven voor kritische beoordeling, helpen mede om het toch al zo grote aantal minkundigen aan een aantrekkelijk gesimplificeerd beeld te helpen. Op zich zelf is dat niet zo erg. Maar dat wordt levensgevaarlijk, als die zo geleide kudde van de democratie invloed gaat geldend maken op de staatkunde.

Wij werden aan het bovenstaande herinnerd door een voortreffelijke publicatie van Mr. P. J. Idenburg, die in Leiden de staatkundige geschiedenis en het constitutionele recht van Afrika doceert. Zijn voordracht is getiteld: Politieke vormgeving in hedendaags tropisch Afrika. Niemand van de lezers van Calvinist-Contact veronderstelle, dat deze studie te moeilijk is. Integendeel, het betoog onderscheidt zich door grote helderheid en duidelijkheid en tegelijkertijd door goed gedocumenteerde conclusies. Hier wordt grondig afgerekend met allerlei oppervlakkige meningen.

Men bedenke bij het lezen, dat Afrika ongetwijfeld een geweldige toekomst tegemoet gaat. Afrika is rijk aan bodemschatten. Zijn bevolking is voor een groot gedeelte intelligent. En deze is zeer zelfbewust en overtuigd van eigen kracht. En toch was Afrika na eeuwenlange ontwikkeling in de negentiende eeuw nog niet verder gekomen dan "donker Afrika".

Zien wij het goed, dan wil Mr. Idenburg wijzen op een merkwaardig verschijnsel, de eigenaardige staatkundige vormgeving. Deze komt op het ogenblik naar voren bij de zogenaamde jonge staten.

(Vervolg op pag. 2)

Weg naar ongelooflijke schoonheid

(Canadian Scene) — De Banff-Jasper Highway maakt het mogelijk dat zelfs de meest verwende stedeling, die gewend is aan alle gemakken van de moderne woning, een gebied betreedt dat eens volkomen onbegaanbaar was en alleen getrotseerd werd door een klein getal ervaren, ruwe pelsjagers. Een moderne autoweg brengt U thans naar een schoonheid die U niet gauw geëvenaard zult vinden met 10.000 voet hoge bergtoppen, gletsjers en een overvloed van wilde geiten, beren en elanden. De regering voltooide deze weg in 1964 om te trachten het toeristenverkeer te bevorderen. Het Department of Northern Affairs heeft er een aantal kampeerterreinen aangelegd, waar ieder kampeerenthousiast gezin een prive houten vloer vindt, een barbecue, brandhout en zelfs een prive driveway voor de auto.

Alberta's hoge toppen, gletsjers en meren zijn van een grote schoonheid

WERELDDEEL DER TOEKOMST

(Vervolg van pagina 1)

Men zal zich herinneren, dat Afrika in de negentiende en twintigste eeuw verdeeld werd onder Engeland, Frankrijk, België, Portugal en Italië. Het ging daarbij niet om de belangen van Afrika in de eerste plaats, maar om de belangen van de kolonisatoren. In onze tijd zijn die vreemde heersers weggevallen. De huidige grenzen zijn echter nog voor een belangrijk deel bepaald door de vroegere koloniale grenzen. Deze vallen niet samen met de eigen grenzen van de Afrikaanse wereld, zoals die eeuwenlang geleefd heeft.

De vreemde heersers brachten echter niet alleen veelal orde en rust en aanraking met de westerse beschaving. Zij voerden ook staatsinstellingen in, die samenhingen met wat in het moederland aanwezig was. Dat was westerse democratie in verschillende vormen.

Nu die koloniale machthebbers zijn weggevallen, blijken die nieuwe staatsvormen maar heel ondiep te zijn geworteld. Daardoor komen allerlei traditionele gezagsvormen weer naar boven. Hoe ook verschillend, hebben zij als regel één ding gemeen: De oorspronkelijke autoriteiten kenden geén démocratie. Zij regeerden krachtens eigen recht, meestal gefundeerd op brute macht. Nu hebben de Fransen en de Engelsen zich vaak aangepast bij die volkshoofden. Maar in de huidige staten is men daar weing over tevreden. Al wie met de koloniale heersers had samengewerkt was besmet en werd soms volkomen weggejaagd. In elk geval was het met de constitutionale instellingen gedaan. Bijna overal ontstond een sterke centrale macht.

Deze kan alleen maar bij zeer groot machtsmisbruik worden verwijderd door een staatsgreep of een revolutie. Mr. Idenburg doet ons met allerlei voorbeelden zien, hoe dat in de verschillende Afrikaanse staten is geregeld of juist niet geregeld.

Voor westerse staatkundige politici rijst onmiddellijk de vraag: Hoe wordt gerekend met de belangen van de volksminderheden, die er in elke jonge staat voorkomen. Hoe worden de fundamentele rechten van de mens gewaarborgd?

Slechts weinige lieden in ons land weten, dat bijvoorbeeld in Ghana en in Tanganjika iemand vijf jaar gevangen kan worden gehouden zonder dat beroep op de rechterlijke macht mogelijk is of dat deze zelf kan ingrijpen. Misschien dacht men dat iets dergelijks een uitvinding was van de blanke overheersers.

"De personificatie van de macht, die wij overal in Afrika thans waarnemen, moet stellig gezien worden in het kader van de doorwerking van vroegere voorstellingen. Daardoor komen moderne staatkundige denkbeelden, wettelijk vastgelegd en met de mond beleden, niet tot ontwikkeling. De propaganda van de meerderheidspartij onder de onontwikkelde massa versterkt nog de absolutistische tendenzen en maakt het de heerser, ook wanneer hij dit wenst moeilijk de rechten van de minderheid te beschermen ..." Aldus Mr. Idenburg.

Is het in het licht van dit alles geen reden tot bezorgdheid, als staten, waar dergelijke staatkundige vormen zich weer baan breken, als leden in vollen rechte worden aanvaard, bijvoorbeeld in de organisatie van de Verenigde Naties, die in haar hoofdbeginsel steunt op de schoonste tradities van het christendom en op humanistische voorstellingen?

En moet men dan niet alleen reeds op deze grond alle krachten inspannen, om dit werelddeel der toekomst door zending en missie met het christendom in aanraking te brengen?

De westerse beschaving is meer dan automobielen en radio's en koelkasten en coca cola. Wil men hiermee volstaan, dan maakt men de bevolking van Afrika rijp voor het communisme. Men drijft wel een duivel uit, maar men laat toe dat zeven anderen van dit werelddeel bezit nemen.

Mr. L. W. G. Scholten.

Onverwacht bezoek!

En ze worden verwelkomd met thee en een speculaasje. Want moeder zorgt er wel voor, dat die in huis zijn. VOORTMAN'S maakt van die gezellige koekjes! Iedereen is er dol op. Je ziet en proeft dat die met zorg gebakken worden. Zet U ze óók eens op Uw boodschappenlijstje.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Bewaar Uw speculaasjes in een goed afgesloten trommeltje; ze blijven dan langer goed.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

UW LEVEN VERGALD

door welke slep. ziekte ook? Nergens baat gevonden en nu de wanhoop ten prooi? Dat is niet nodig. Zulke lijders melden zich bij ons! Reeds 38 jaren hebben wij met onze onschadelijke Florakruiden ongelooflijke resultaten geoogst. Verguis niet wat de natuur ons biedt.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. a $18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

CANADA

DE NIEUWE CANADESE ARBEIDSWET (NORMEN)

Ingegaan 1 juli 1965.

DE WET OMVAT TEWERKSTELLING IN DE VOLGENDE BEDRIJVEN:

- SPOORWEGEN die hun exploitatie uitstrekken buiten een bepaalde provincie
- VERVOER LANGS DE WEG — interprovinciaal of internationaal
- PIJPLEIDINGEN die zich uitstrekken buiten een bepaalde provincie
- TELEGRAAF- en TELEFOONDIENSTEN uitgezonderd die hun exploitatie binnen een bepaalde provincie hebben
- alle RADIO en T.V. omroepen
- alle SCHEEPVAART en diensten verbonden met verschepingen
- VEREN — interprovinciale en internationale
- al het LUCHTVERVOER
- alle BANKEN
- alle URANIUM MIJNBOUW en BEWERKING
- alle GRAANZUIGERS
- alle MEEL- en VOEDERFABRIEKEN, VOEDSELMAGAZIJNEN en OLIEMOLENS
- BEROEPS-VISSERIJ, waarbij de vissers tegen loon arbeid verrichten
- de meeste FEDERALE KROONMAATSCHAPPIJEN

DE WET BEPAALT DE VOLGENDE NORMEN:

1. Een standaard 8-urige werkdag en een 40-urige werkweek, met overwerk beperkt tot 8 uur per week en tegen betaling van anderhalf maal de geregelde schaal.
2. Een minimum uurloon betaling van $1.25.
3. Twee weken jaarlijkse vacantie met betaling
4. Acht algemene feestdagen per jaar met betaling.

Wanneer men kan aantonen dat de onmiddellijke toepassing van de nieuwe werkuren nadelig voor de belangen der employees of schadelijk voor de exploitatie van een bedrijf zou zijn, dan kan de Minister van Arbeid de invoering van de standaard werkuren uitstellen teneinde tijd te veroorloven voor aanpassing. In bedrijven die slechts in een plaatselijk gebied werkzaam zijn, kan de invoering van de nieuwe minimum loonschaal eveneens worden uitgesteld.

Voor volledige inlichtingen omtrent de nieuwe wet gelieve men te schrijven naar

**Labour Standards Branch,
Department of Labour,
Ottawa**

DEPARTMENT OF LABOUR

Z. Exc. J. MacEachen, Minister van Arbeid/George V. Haythorne, Plaatsvervangend Minister

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Rijkdom en Faam voor het kleine Fort McMurray

door Harland Manchester

Er heerst zenuwachtige opwinding in het kleine havenplaatsje Fort McMurray in het noorden van Alberta. Dit eens zo rustige plaatsje met 1800 inwoners aan de oostelijke oever van de brede Athabasca, op ongeveer dezelfde breedte als het noorden van Labrador, bestaat uit ongeveer 12 mijl vuile straten, aan weerszijden omzoomd door kleine houten huisjes. Reeds meer dan een eeuw heeft de geharde bevolking, waarvan ongeveer een derde van Indiaanse afkomst, zich een bestaan weten te verwerven van de vrachtboten op weg naar de Noordelijke IJszee en wat jacht, visserij en houthakkerij.

Thans echter staat McMurray op de drempel van rijkdom en faam, want hier in de bodem bevindt zich een geweldige oceaan van olie, vermengd met zand, de uitgestrekte teerzandlagen van Athabasca. Deze lagen staan reeds bekend als behorende tot de grootste onontgonnen oliereservoirs van de wereld. Door de Alberta Gas and Conservation Board is geschat, dat zich hier ongeveer 626 biljoen vaten "zwart goud" bevinden en experts zijn van mening, dat minstens de helft daarvan gewonnen kan worden — genoeg om zowel de Verenigde Staten als Canada voor honderd jaar te voorzien, tegen het huidige verbruik.

Deze fabelachtig rijke olielaag heeft reeds tientallen jaren oliemensen aangetrokken en 20 mijl verder de rivier af zijn thans honderden gehelmde arbeiders met reusachtige bulldozers bezig het terrein te nivelleren voor een fabriek, waar 45.000 vaten olie per dag geproduceerd zullen worden. In ruwe, maar geconcentreerde vorm zal deze door nieuwe pijplijnen 270 mijl naar reeds bestaanden in de buurt van Edmonton worden gevoerd, vanwaar het ove rreusachtige afstanden, tot aan in Ontario toe, zal worden doorgevoerd, om daar tot benzine en andere consumenten-brandstoffen te worden omgewerkt. De Great Canadian Oil Sands Ltd., bijgestaan door de Sun Oil Co., heeft 191 miljoen dollar in deze eerste ontginning van de Athabascavelden gestoken.

Dit kleverige, zwarte zand werd in 1788 voor het eerst door de blanken ontdekt, en wel door de ontdekkingsreiziger en huidenkoper Peter Pond, die er een monster van in zijn kano meenam. Hij vermeldde, dat deze teerachtige stof door de Indianen werd gebruikt, om hun kano's mee waterdicht te maken.

Een van de technische pioniers, die hebben meegewerkt aan de verwerkelijking van deze oude Athabasca oliedroom, is Dr. Karl E. Clark van het Alberta Research Council, die reeds meer dan 40 jaar geleden begonnen is met het nemen van proeven met de zwarte teer. Als ingenieur bij het federale Ministerie van Mijnbouw had hij opdracht gekregen deze oliezandlagen te bestuderen voor eventuele toepassingsmogelijkheden bij de wegenbouw. Verscheidene mijlen straat en trottair zijn met de resultaten van het onderzoek bedekt geworden, maar met de komst van de depressie droogden helaas de beschikbare geldmiddelen op. Hij had zich echter een beeld kunnen vormen van de mogelijkheden voor de toekomst. Een van de grootste problemen bij de ontginning en bewerking is de kleverigheid van het oliezand. De olie laat zich heel moeilijk van het zand en het vocht, waarmee het stevig verbonden is, losmaken en wil ook niet branden. De heer Clark wist echter een manier te vinden, waarop dat op grote schaal doorlopend kon worden gedaan.

Dr. Clark is thans werkzaam als consulent bij de Great Canadian en deze manier wordt in praktijk gebracht in de tijdelijke "design plant" — een groot houten gebouw. Met vrachtauto's wordt het zwarte zand uit gapende holen in de heuvel naar een 75 voet lange lopende band gebracht, die het naar de top van het gebouw voert en het daar in een trechter neerlaat. Heet water wordt toegevoegd, het zand zinkt naar de bodem en grote ronddraaiende schoepen scheppen de schuimende olie eraf. In een volgende bewerking wordt alle verdere overtollige zand, lucht en water verwijderd. Ongeveer 1½ mijl verder is men begonnen met toebereidselen voor de bouw van de werkelijke fabriek. Zoals de plannen nu staan, zullen daar per dag 100.000 ton zand worden aangevoerd, waaruit men 45.000 vaten ruwe olie hoopt te kunnen halen. Voor het graafwerk heeft men twee reusachtige "mining wheels uit Duitsland geïmporteerd die, op tractors gemonteerd, in de verticale bergwand slaan. Ze hebben ronddraaiende scheppen, die elk een hap van bijna een kubieke yard kunnen nemen. Terwijl ze zich een weg in de heuvel banen, gooien ze het opgeschepte zand op lopende banden of automatische treinen, die het naar de fabriek vervoerd.

In de eigenlijke fabriek wordt de ruwe olie, voor ze door de pijplijnen wordt afgevoerd, nog eerst verder geraffineerd, waarbij bijv. petroleumcokes ontstaat, een goedkoop bijprodukt, dat de gehele bewerking van brandstof voorziet en bovendien een electrische installatie onderhoudt, die de stad van electriciteit voorziet. En terwijl aan de ene kant bergen zwart zand worden verslonden, worden weer nieuwe bergen, ditmaal van prachtig wit zand geproduceerd. Dit zand is even fijn en schoon als van welk oceaanstrand dan ook en men heeft al veel nagedacht over eventuele gebruiksaanwendingen daarvan. Er is zelfs reeds sprake van een glasfabriek, die daartoe hier zou kunnen worden gebouwd.

En zo gaat het kleine McMurray vol verwachting een veelbelovende toekomst tegemoet. Met de opening van de te bouwen fabriek zullen honderden personeelsleden, velen met hun gezinnen, hun intrede doen, die bij elkaar per jaar $6,500,000 zullen ontvangen. Door de daardoor te ontstane vraag naar goederen en voorzieningen, zullen er vanzelfsprekend weer vele anderen volgen. Men heeft dan ook reeds een lang, cementen trottoir aangelegd, dwars door een nog onbebouwd terrein, in afwachting van nieuwe huizen, straten, winkels, hotels en openbare gebouwen. De 2700 mijl bevaarbaar water en de ontelbare meren die wemelen van vis zouden weer sportslui kunnen aantrekken. Als alles goed gaat wordt Fort McMurray aan de Athabasca de juweel van het hoge Noorden. (Copyright 1965, The Readers' Digest Association (Canada) Ltd. Met toestemming verkort overgenomen.)

(Canadian Scene)

De Bruiloftsgast

Hij hield in blijde hoop
Ons allen eens ten doop,
Gaf ook de jaren door
Aan zijn "ja-woord" gehoor.

Hij heeft zijn plicht vervuld
En 't Woord aan ons onthuld,
Totdat God tot hem kwam,
Hem plots'ling van ons nam.

En door de paarlen poort
Klonk reeds een welkomstwoord:
Het juichende refrein
Van 't eeuwige festijn.

Wilma Jonkheer

Het is nog steeds niet te laat, om Uw reis naar

NEDERLAND

voor deze zomer

te bespreken.

Voor volledige inlichtingen of een bezoek bij U aan huis, bel of schrijf

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau

543 Brant Street

BURLINGTON, ONT.

634-1813

24 uur per dag bereikbaar.

SNIJBONEN MOLENS

PeDe,

de beste, met roestvrije messen.

Verkrijgbaar bij onze agenten.

IMPORTEUR:

JANKOK

WILLOWDALE, ONT.

Een Predikant verlaat de United Presbyterian Church

Ds. John Thompson Jr., predikant van de First Presbyterian Church van Harriman, in de Verenigde Staten, heeft zijn aftreden als predikant van deze kerk bekend gemaakt. In een schrijven aan de classis verzocht hij zijn naam van de lijst van predikanten te schrappen.

In dit schrijven zegt Ds. Thompson: "De schrijver kan niet met een goed geweten predikant van de United Presbyterian Church blijven. Om deze reden verzoek ik de classis mijn naam van de lijst van predikanten af te voeren.

Deze beslissing wordt genomen na de zwaarste zielestrijd en ernstig gebed en is gegrond op de volgende overwegingen:

1. Ik ben overtuigd dat de United Presbyterian Church de Heilige Schrift heeft losgelaten als de enige geschreven openbaring van God en 'de enige onfeilbare regel voor geloof en leven'. Dit loslaten kan worden geconstateerd in **Faith and Curriculum**, het officiële kerkelijke orgaan, en de tijdschriften die worden beschikbaar gesteld voor de vrouwengroepen en jeugdgemeenschappen van de United Presbyterian Church.

2. Ik ben overtuigd dat door haar uitspraken en activiteiten de United Presbyterian Church betrokken is bij een sociale revolutie zonder rekening te houden met de gewetens van hen die het hiermee niet eens zijn en tot schade van het geestelijke getuigenis van de kerk.

3. Ik ben overtuigd dat de deelname van de United Church aan de Nationale Raad van Kerken van Christus in Amerika hulp en steun verschaft aan de vijanden van het Evangelie en van de beproefde en ware beginselen van een krachtig Amerikanisme.

4. De voortdurende steun van de kerk aan het Presbyteriaanse Studenten Centrum aan de Universiteit van Tennessee met zijn humanistische, socialistische en existentialistische doelstellingen is een verwerping van het historisch Presbyterianisme en een zaak waardoor de meest ernstige verstoring van de broederlijke betrekkingen met een zusterkerk — de Presbyterian Church in the USA — wordt gevorderd en bestendigd.

5. Ik ben ervan overtuigd dat de voorgestelde **Belijdenis van 1967** door de verschillende vergaderingen van de United Presbyterian Church op vlotte wijze zal worden aanvaard, waardoor de duidelijke afvalligheid die gedurende vele jaren in de kerk is bevorderd of getolereerd, wordt gelegaliseerd.

Ik koester geen hoop dat de dwaling zal worden gecorrigeerd of voor de terugkeer tot de oorspronkelijke schoonheid van het echte Presbyteriaanse geloof en leven binnen de United Presbyterian Church. (ICN)

BOMEN WORDEN GEPLANT VOOR EEUWFEEST

(Canadian Scene) — Canadese schoolkinderen van de 5de tot de 10de klas zullen deelnemen aan een groots Centennial Tree Planting Program in de jaren 1965, 1966 en 1967 ter gedenking van de 100ste verjaardag van de Confederatie. Honderd jaar geleden waren pioniers druk bezig bomen om te hakken om ruimte te maken voor huizen. En nu zijn de provinciale Departments of Lands and Forests druk bezig met herbeplanting en zo zullen de bomen die nu door de kinderen geplant worden straks deel uitmaken van Canada's natuurlijke schoonheid.

WERFT ABONNEES VOOR CALVINIST-CONTACT !

Goldenized Maya Yogurt

YOGURT-LIED

Denk aan de yogurt
Die moet U nooit vergeten,
Denk aan de yogurt,
U moet toch heus wel weten
Dat een maaltijd zonder yogurt toe, zo licht en fris,
Dat's heel gewis
Toch een groot gemis!
Geen toetje kent zo'n heerlijke verscheidenheid
En vraagt zo weinig tijd!
Met vruchten of met beschuit erin,
Een smulpartij voor het hele gezin.
Een gastvrouw die men altijd waardeert,
Is een die graag op yogurt tracteert.
Dus denk aan de yogurt,
Die heerlijke yogurt.
Ja, denk aan de yogurt voortaan!

Uw Hollandse fabriek waar eveneens de echte karnemelksepap en bloempap wordt gemaakt.

Uw leverancier voorziet U gaarne van deze onvervalste zuivere natuurproducten.

Let op het handelsmerk "MAYA" hetwelk voorkomt op all onze producten.

Ontario Milk Products Specialties

55-57 INGERSOLL ROAD,
WOODSTOCK, ONT.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE

's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

KLM MAAKT HET GEMAKKELIJK OM UW DIERBAREN BIJ U TE HEBBEN !

Hier volgt wat de KLM wil doen om dit langgekoesterd verlangen tot werkelijkheid te maken.

1. KLM accepteert in Canada de reiskosten voor Uw familieleden. Reisbiljetten worden door de KLM in Nederland aan hen uitgereikt.
2. KLM wil Uw familieleden in Nederland bezoeken en hun volledige instructies en inlichtingen geven.
3. KLM functionarissen zullen Uw familieleden op Schiphol opvangen en eveneens bij aankomst in Canada.
4. Indien gewenst wil de KLM het regelen dat Uw familie in Montreal op de trein kan stappen naar Westelijk Canada, met een belangrijke reductie op de kosten.
5. KLM's vriendelijk personeel in het vliegtuig spreekt verschillende talen en zal alles doen om Uw reis gezellig en comfortabel te doen zijn.
6. KLM heeft kantoren in 68 landen welke volledig geoutilleerd zijn om alle reisproblemen te behandelen.

VLIEG NU — BETAAL LATER

Organiseer de reis van Uw familieleden nu. U behoeft de volle reissom niet direct te betalen. Stort slechts 10%, de rest kan in gemakkelijke termijnen.

TARIEVEN VAN AMSTERDAM in Can. dollars

Een paar Retour Tarieven:	21-daags excursietarief *	"off-peak" economietarief
Montreal	$347.00	$445.00
Toronto/Hamilton	387.00	484.00
Winnipeg	463.00	560.00
Edmonton/Calgary	547.00	644.00
Vancouver	567.00	664.00

* Deze tarieven liggen Can. $38.00 hoger in de periode 8 November, 1965 tot 10 Februari, 1966.

Voor meer inlichtingen vraag Uw reisbureau of het dichtstbijzijnde KLM kantoor, of stuur deze bon aan:

Travel Information Department,
KLM Royal Dutch Airlines,
635 Dorchester Blvd. W., Montreal, P.Q.

Please Send Me:

.... "Good Reasons to Fly KLM"
.... "KLM's Fly Now — Pay Later Plan"

Mr./Mrs./Miss ....

Address .... City ....

KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

HD

LEZERS SCHRIJVEN

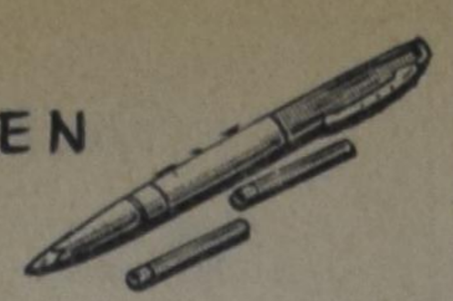

FLORIDA

Noord Amerika is een ongelofelijk mooi en groot land en het is een voorrecht wanneer we hier mogen wonen en werken. Eén van de mooiste reizen die we maakten was naar de Westkust via de Trans Canada Highway. Wanneer U een paar weken vacantie hebt en U hebt een paar honderd dollar op kunnen sparen en in het bezit van een tamelijk goede auto, dan moet U deze reis ook eens maken. Langs Lake Superior, door de Prairies en Rockies is een tocht om nooit weer te vergeten. Eerst dan krijgt U enig begrip in welk een enorm groot land we leven en hoe rijk het is aan natuurschoon en hoe vriendelijk de mensen overal zijn.

Het mooiste is wanneer U terug komt via Seattle en vandaar naar het Oosten, door Yellowstone Park en de Badlands. Als U veilig en wel terug bent zult U tevreden zijn met Uw lot en U verrijkt voelen en Uw leven lang iets hebben om over te denken en te vertellen.

Als U dit dan achter de rug hebt en opnieuw wat op de bank hebt staan en de auto inmiddels nog niet is versleten, dan moet U de vacantie eens nemen in de winter voor een reis naar Florida. Dit is heen en terug ongeveer even ver als enkele reis naar de Westkust. Van Toronto naar Miami ongeveer 1700 mijl enkele reis. U kunt het gemakkelijk doen in drie dagen. Er zijn twee routes, via de Oostkust en via Detroit. Wij verkiezen de route via Detroit. De Amerikanen zijn een prachtige weg aan het maken van Sault St. Marie in Canada, door Michigan via Detroit, Atlanta, enz., enz. rechtstreeks naar Miami. Voor een groot deel is deze weg klaar. De laatste 700 mijl vanaf Atlanta tot aan Miami is helemaal gereed en kunt U spelenderwijze in één dag afleggen.

Wij verkiezen Fort Lauderdale als verblijfplaats. Voor 100 dollar huren we er een mooi apartment vlak aan de zee voor de duur van 2 weken, d.w.z. als U niet later dan November of begin December komt. Tegen de Kerstdagen begint het eigenlijke seizoen en schieten de prijzen omhoog. We hebben iedere keer nog prachtig weer gehad zodat we de gehele dag in de zon konden zitten zonder te verbranden en het water is ideaal om in te zwemmen. Wanneer U gaat, dan moet U vooral niet vergeten "Cypress Gardens" te bezoeken. Dit toont welk een "paradijs" mensenhanden van dit gedeelte der wereld kunnen maken.

Wanneer U dan een apartment gehuurd hebt in Fort Lauderdale dan moet U op Zondag een bezoek brengen aan 't mooie nieuwe kerkje van de Chr. Ref. Church wanneer de eigen ds. v. d. Waal niet met vacantie is dan zult U een preek te horen krijgen die klinkt als een klok. Deze dominee moet wel terdege studie maken van zijn preken. Verwacht echter niet dat iemand U de hand zal geven anders dan de dominee en z'n vrouw, of U zal uitnodigen om een kop koffie te komen drinken. Dat doen de Nederlandse afstammelingen ook in het warme Florida niet. We hebben nog nooit kunnen begrijpen wat de oorzaak hiervan is. Misschien verlegenheid?

Omdat U toch met vacantie bent en er dus op uit om iets anders te zien, moet U ook eens een bezoek brengen aan de "Coral Ridge Presbyterian Church". Door een reclame bord aan de weg naar ons hotel zijn we daar op een Zondagavond eens heengegaan. We werden direct aangesproken door een dame die later de vrouw van de dominee bleek te zijn. De kerk was goed bezet en er was een hartelijke atmosfeer. De Woensdag erop zijn we naar de Prayermeeting gegaan. Ongeveer 70 mensen waren aanwezig. Eerst een bijbelstudie van de assistent dominee en daarna werden we in drie groepen verdeeld. Wij kwamen bij een groep die onder leiding stond van een ouderling. Er waren verscheidenen die aan het gebed deelnamen. Zelfs een jong meisje. Na afloop sprak de ouderling ons aan en vertelde ons dat ze in het afgelopen jaar 300 nieuwe leden hadden gewonnen door huisbezoek. Dat ze ieder Zondagmiddag naar de County Jail gingen. Mijn vrouw vroeg of we ook eens mee mochten. Natuurlijk, graag, zei hij.

Omdat we alles eens mee wilden maken gingen we zodoende de volgende Zondag eerst om kwart voor tien naar de "Bible Class", toen dit over was begon de dienst van 11 uur. Stampvolle kerk, heel mooie eenvoudige preek. De ouderling vertelde ons dat hun dominee een dansleraar was geweest en toen hij bekeerd was zijn beroep met 20,000 dollar per jaar in de steek had gelaten en voor predikant was gaan studeren.

's Middags om half drie waren we al weer bij de kerk en werden we opgewacht door een groep mannen in een grote Caddilac (men vertelde ons dat je in Florida direct de arme mensen herkennen kunt doordat ze zelf hun Caddilac schoonmaken). Buiten het bewoonde gedeelte stond de "County jail". Men vertelde ons dat aan de ene kant de blanken opgesloten zaten en aan de andere kant de zwarten en dat ze ons aanraden om mee te gaan naar de zwarten.

We werden een zaal binnengelaten met een afscheiding in het midden van tralies en gaas waarvoor stoelen stonden zodat de bezoekers met de gevangenen konden spreken. We waren met andere mannen en mijn vrouw. Een man begeleide het zingen met zijn harmonica. Even na ons kwamen ongeveer 10 jonge neger gevangenen binnen die achter het gaas gingen zitten. Knappe, keurig gekapte negerjongens. Je vroeg je af wat ze gedaan hadden om op die plaats te zitten.

De ouderling had de leiding en vroeg of er ook iemand de voorkeur had voor een speciaal lied. "35" riep er een. We zongen het. We hadden nooit beter zingen gehoord . . . "Nog iemand anders die ergens de voorkeur aan geeft?" vroeg hij nogmaals. "71", zei iemand. "Jim," zei de ouderling, "je moet een reden hebben om dit lied graag te willen zingen, vertel het ons." Toen vertelde deze jonge neger dat hij de Here Jezus had leren liefkrijgen en dat hij z'n verdere leven Hem hoopte te dienen. Na gebeden te hebben las de ouderling een stichtelijk stuk voor en sprak er wat bij. Heel erg aardig voor een "leek". Toen hij klaar was, keek hij mij aan en zei, "Jan, is there something you want to say." Ik ben begonnen met te vertellen dat we Nederlanders waren en in Canada woonden, enz., enz. Dat er geen verschil was tussen hen achter en ons voor de tralies, dat we allemaal zondaren waren, maar dat we door het geloof in de Heere Jezus Christus "vrij" konden worden van de zonde. Ja zelfs . . . zonen Gods werden. Wat we precies gezegd hebben weten we niet meer, de Heilige Geest geeft je op zo'n moment wat te zeggen. Na de dienst hebben we door de tralies nog een poosje met hen staan te praten, we maakten hen er nog op attent dat Psalm 37 vers 4 zo mooi was. Ze pakten direct een potlood en schreven het op. Toen we weer buiten stonden zei de ouderling, dat we precies gezegd hadden wat hij gebeden had dat we zouden zeggen . . . .

Dit was de meest aangrijpende dienst die we ooit ergens hebben meegemaakt. (Mijn vrouw heeft practisch tijdens de gehele duur haar tranen laten vloeien.) Het is nu alweer een half jaar geleden en we zijn er nog van onder de indruk.

J. Drent

EAU . . !
WAT KNAP JE DAAR VAN OP !

Eau de Cologne van Boldoot

Anno 1789

VRAAG NAAR DEZE FLES MET HET BLAUWE ETIKET

Geprijsd van $1.00 tot en met $4.50

BOLDOOT
ANNO 1789

INTERNATIONAL COSMETIC PRODUCTS
Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED R. VANDERVELDE, P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

De Strijd over de Nieuwe Zondagschoolcursus in Canada

De strijd over de nieuwe zondagschoolcursus die door de United Church van Canada werd ingevoerd, duurt nog steeds voort en leidt tot verschillende moeilijkheden. Zo zou Billy Graham op 4 juni een bezoek brengen aan Prince George in British Columbia. Maar in de predikantenvereniging, die de samenkomst waarin Billy Graham zou optreden, ontstond onenigheid. Zes van de veertien kerken die voor deze gelegenheid zouden samenwerken zijn het niet eens met de nieuwe interpretatie die de United Church van de Bijbelse geschriften geeft, in plaats van deze letterlijk te aanvaarden.

En daar Billy Graham de politiek volgt, alleen maar een "Graham kruistocht" te houden als er volkomen overeenstemming bestaat in de predikanten vereniging die de zaak organiseert, heeft hij zijn bezoek aan Prince George afgezegd.

Dit feit heeft nogal de aandacht getrokken en was aanleiding dat ook anderen zich in de strijd mengden.

Zo zei Ds. Mark Buck van Vancouver in een preek die over de radio werd uitgzonden: "Als wij de Here Jezus liefhebben moet dit blijken uit onze trouw aan de eenvoudige Bijbelse waarheid — doch het program van de oecumenische kruistocht vraagt van Bijbelgelovigen hun schriftuurlijke bezwaren te vergeten en voor de duur van deze actie in actieve vereniging samen te werken met hen die onder de voet van de hogere kritiek die dingen vertrappen waarvan Lucas zegt dat "zij onder ons hun beslag hebben gekregen" (oude vertaling: "die onder ons volkomen zekerheid hebben"). Ik heb persberichten gelezen over onze broeders in Prince Rupert die het met de gang van zaken niet eens waren, en ik was van plan die kwestie als hun zaak te laten rusten, maar nadat ik de oecumenische vermaningen, kritiek en veroordeling van deze dappere christenen las, omdat ze bezwaar hadden tegen een vereniging die Israël leert zondigen door openlijk de duidelijke beginselen van afscheiding van de afval te trotseren, sta ik op om ze te verdedigen. Het spijt mij dat ik deze woorden moet uitspreken, ik ben een christen en heb de vrede en de welwillendheid lief, maar ik kan niet stil aan de kant staan als ik zie dat mijn broeders worden veroordeeld omdat ze trouw zijn aan het Woord van God en het getuigenis. Wij worden beschuldigd van haarkloverijen inzake leerstellingen van ondergeschikte betekenis, en dat wij zo het lichaam van Christus verdelen. Is de goddelijke inspiratie een punt van ondergeschikte betekenis? De maagedlijke geboorte, de absolute godheid van Christus, en zijn lichamelijke opstanding — zijn dit leerstellingen van ondergeschikte betekenis voor de oecumenische leiders?

Ik salueer voor mijn Bijbelgelovige broeders in Prince Rupert om hun liefde voor Jezus Christus, zoals die blijkt uit hun trouw aan Gods Heilig Woord. (ICN)

De brief

Aanhef

Heer God, men komt er niet toe U te schrijven
Ofschoon Gij reeds veel malen aan ons schreeft,
maar al de vormen die Uw handschrift heeft
zijn moeilijk te ontraadselen, zij blijven
zeer vreemde tekenen die niet beklijven
en duist're woorden die men niet beleeft;
hoe vaak heeft onze hand er naar gestreefd
de zin te ontleden door U na te schrijven.

Dan toch — een kleine brief aan U gericht;
hij hoeft misschien niet eens zo ver te reizen,
niet verder dan mijn vinger hem verschikt,
want, wonen de gebieders in paleizen,
Uw woonadres is waar Gij nederblikt —
mij dunkt ik zit te schrijven bij Uw licht.

Hein de Bruin

Brengt de dingen die U wenst binnen Uw bereik

BANK OF MONTREAL

Family Finance Plan

"MY BANK" TO 3 MILLION CANADIANS B of M

Bring all your personal credit needs under one roof

LOW-COST LIFE-INSURED LOANS

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . . en Frank Harkema helpt iedereen met werk, huizen kopen of huren.

Schrijf: F. HARKEMA, Vertegenwoordiger,
voor: H. S. HARE LTD., Realtor
134 Queen Street East, Brampton, Ontario.

Canada's hulp aan het buitenland

(Canadian Scene) — Canada stelt dit jaar 200 miljoen dollar beschikbaar voor hulp aan onderontwikkelde landen. De beste Canadese hulp wordt gegeven in de vorm van toelagen voor het kopen van goederen en diensten van Canadese firma's, maar er valt op dat gebied een ommekeer te bespeuren in de gedachtegang van onze regering. Totnogtoe is het grootste deel van Canada's hulp aan het buitenland besteed aan het Colombo Plan voor economische bijstand aan India, Pakistan, Ceylon en Malaysia. In 1961 is de regering echter in samenwerking met andere landen begonnen met het Commonwealth Africa Aid Program; voor landen als Ghana, Sierra Leone, Tanganyika en Kenya werd de nadruk op technische bijstand gelegd, maar in 1962 werden leerkrachten (thans meer dan 50) naar 10 Frans sprekende Afrikaanse staten gezonden. In 1960 hadden wij slechts 18 onderwijskrachten in het buiteland. Dit getal is echter reeds tot 300 opgelopen, terwijl ook het aantal leerlingen dat voor een opleiding naar Canada gebracht wordt sterk is toegenomen — meer dan 1500 in het afgelopen jaar.

Het Canadese hulpprogramma voor het buiteland breidt zich zeer snel uit. Verleden jaar werd een grote sprong gemaakt door het beschikbaar stellen van $50,000,000 voor leningen aan Zuidamerikaanse staten. Bovendien zullen ondernemingen zoals de Company of Young Canadians, die binnen twee jaar 1000 jonge mensen overzee aan het werk hoopt te hebben veel bijdragen tot het algemeen succes.

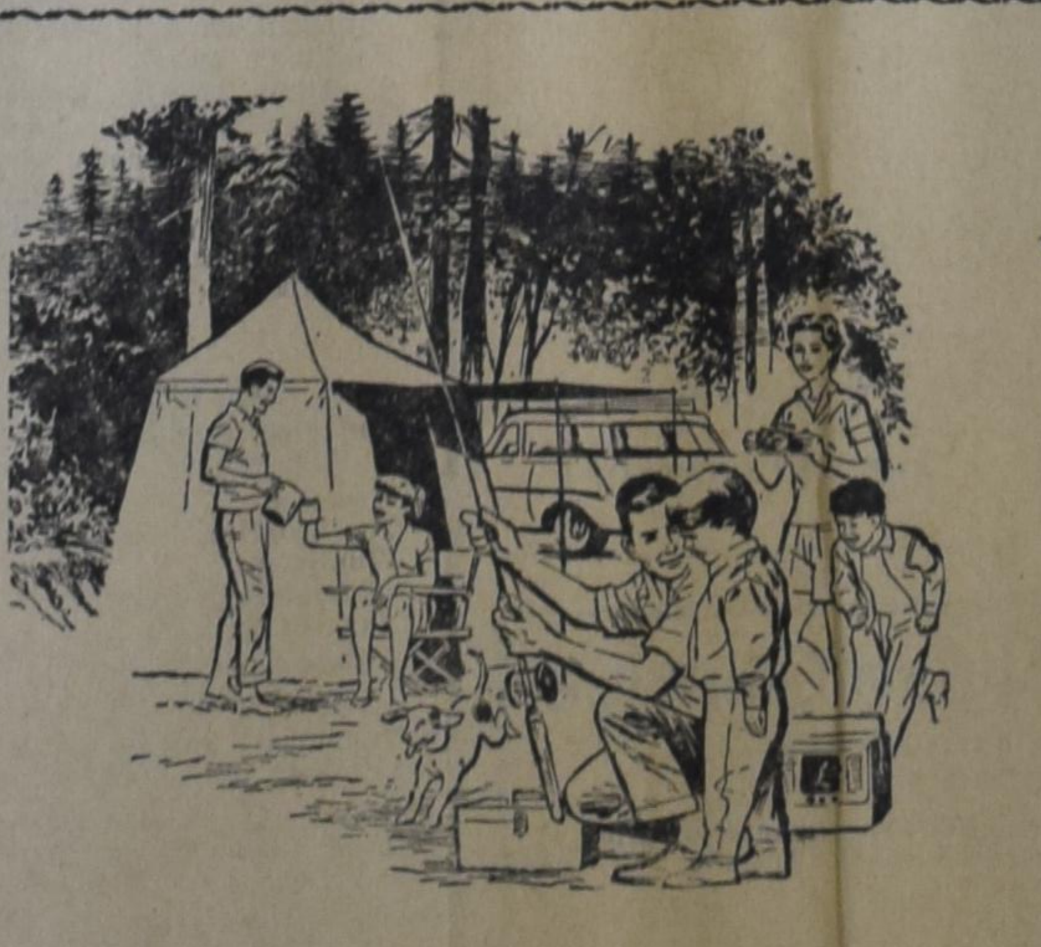

PRETTIGE VACANTIE!
WIJ BREKEN ER OOK EEN WEEK TUSSENUIT

ONS BEDRIJF ZAL VAN 26 juli tot 3 augustus, 1965 *GESLOTEN* ZIJN

Calvinist-Contact Guardian Publishing Co.
HAMILTON, ONT.

Ons blad zal volgende week niet uitkomen !

CANADA'S GRONDWET

•

De Fulton - Favreau Formula

door Marcus Van Steen.

(Canadian Scene) — In een onzer vorige nummer hebben we het gehad over het probleem om de grondwet van Canada naar Canada te halen, zodat de Canadese regering wijzigingen kan aanbrengen, zonder daartoe Engeland te hoeven verzoeken. We hebben in het kort besproken waarom een dergelijk eenvoudig iets een nationaal probleem is geworden en het voorstel, dat naar voren is gekomen, over de wijze waarop dit probleem op te lossen. Dit voorstel wordt de **Fulton-Favreau Formula** genoemd, naar de voormalige Conservatieve Minister van Justitie E. Davie Fulton en de voormalige Liberale Minister van Justitie Guy Favreau. **Dat betekent echter niet dat deze twee ministers samen de koe bij de horens hebben genomen en met z'n tweeën dit voorstel hebben ontworpen.** De voorstellen van de heer Fulton waren reeds in 1961 gedaan, maar werden veranderd door de heer Favreau en in overleg met de provinciale ministers in 1964 in de Formula vorm gegoten — zo **verschillend van het oorspronkelijke**, dat de heer Fulton en de conservatieve partij er zeer sterk tegen gekant zijn.

De kern van het **probleem** is dat de provinciale regeringen niet de federale regering de **uitsluitende** macht over de **British North** America Act en de verschillende wijzigingen die met elkaar onze grondwet vormen, wensen te geven. Deze berust thans nog bij het Parlement in Westminster, die de oorspronkelijke wet had uitgevaardigd en als enige, op verzoek van Canada, de macht bezat, daarin wijzigingen aan te brengen. De Canadese regering heeft dat altijd uitsluitend gedaan na overleg met de betreffende provincie of provincies en **dat wetende heeft het** Britse Parlement daar dan ook altijd direct en zonder veel verdere formaliteiten op gereageerd. De provinciale regeringen **wensen er** nu zeker van te kunnen zijn, dat hun rechten even goed beschermd zullen wezen, wanneer Ottawa het heft in handen krijgt. Daarom moet er eerst vastgesteld worden, hoe eventuele wijzigingen zullen worden aangebracht en pas daarna zal men stappen kunnen gaan nemen voor het overbrengen van de BNA Act naar Ottawa.

De Fulton-Favreau Formula verschilt in zoverre van alle voorgaande voorstellen, dat er geen manieren in vastgelegd zijn, waarop de federale regering op zichzelf veranderingen zou kunnen aanbrengen. Voordien had men aangenomen dat ze dat wel zou kunnen doen, n.l. wanneer het zaken betrof, die geheel onder de jurisdictie van de federale regering vielen. Waar het zaken, die de provincies betroffen aanging, had men gedacht, dat de federale regering zou kunnen handelen, wanneer tweederde van de provincies met tenminste de helft van de bevolking van Canada het er mee eens waren. Met de Fulton-Favreau Formula moet Ottawa de goedkeuring van tweederde van het aantal provincies hebben, ook in zaken, die alleen de federale regering **aangaan, met dien verstande** echter, dat, waar het slechts de belangen van een deel van de provinciën betreft, die tweederde wordt vervangen door de goedkeuring van de provincies, die er direct bij zijn betrokken. In alle **zaken van fundamenteel** belang, zoals de verdeling van de wetgevende macht tussen Ottawa en de diverse provincies, het gebruik van de Engelse of Franse taal en dingen die geheel bij de verantwoording van de provinciale regeringen behoren, zoals het onderwijs bijv., kan de federale regering slechts stappen nemen met de volledige **toestemming van alle** tien provincies.

De Fulton-Favreau Formula heeft de goedkeuring van negen van de tien provincies verworven, hetgeen echter niet betekent, dat zij niet veel kritiek heeft ontmoet. Het is zelfs heel goed mogelijk, dat de liberale minderheidsregering in het Lagerhuis een nederlaag zal behalen, nadat alle tien provincies hun instemming hebben gegeven en het voorstel aan dit Lagerhuis wordt voorgelegd.

Er is velerlei kritiek. Deskundigen zijn van mening dat unanieme goedkeuring van alle tien provincies over fundamentele aangelegenheden te veel gevraagd is en de ontwikkeling van Canada in de weg zal staan. De New Democrats zijn er tegen, omdat het de macht van de federale regering zou verzwakken. En de Conservatieve partijleider Diefenbaker zegt dat het onder bepaalde omstandigheden mogelijk gemaakt wordt dat enkele provincies onderling de hoofden bij elkaar steken om Ottawa te dwingen wijzigingen in hun belang aan te brengen. Volgens hem zou dat leiden tot een grote chaos in Canada. In Quebec, de enige provincie die nog niet heeft ingestemd met de Fulton-Favreau Formula, is zij bekritiseerd, omdat zij Quebec weer gewoon een van de tien provincies zou maken, met niet meer zeggenschap in constitutionele zaken dan bijv. Prince Edward Island.

De regering van Premier Lesage in Quebec is het wel met het voorstel eens, maar de beslissing van de provincie wordt nog opgehouden door het Legislative Council, de enige provinciale instelling van die aard in Canada. De oppositie is daar in de meerderheid en haar weigering om de Fulton-Favreau Formnula goed te keuren heeft een provinciale constitutionele crisis in Quebec veroorzaakt. Maar zelfs al zou Quebec tenslotte toegeven, de grootste strijd staat nog te wachten, n.l. in het Lagerhuis waar de liberale partij de steun van enkele kleinere partijen nodig zal hebben om het hoofd boven water te houden. De Quebec-leden van alle partijen zijn tegen het voorstel, zelfs enkele Quebec-leden van de Liberale Partij van Prime Minister Pearson. Zij wensen dusdanige veranderingen in de constitutie, dat Quebec een speciale plaats als nationale staat kan worden gegeven, in nauwe samenwerking op voet van gelijkheid met Ottawa, en zij beweren, met recht, dat wanneer de Fulton-Favreau Formula zal worden aangenomen, een dergelijke verandering van de grondwet in de toekomst onmogelijk zal zijn geworden.

Met andere woorden, het is heel goed mogelijk, dat de volgende algemene verkiezing in Canada zal worden uitgevochten over dit constitutionale geschilpunt. En in dat geval zullen we nog wel heel wat meer horen over de Fulton-Favreau Formula in de toekomst.

HANDEL IN NEDERLAND GAAT GOED

Het gaat goed met Nederland. Dit blijkt uit de door het Centraal Bureau voor de Statistiek samengestelde gegevens betreffende de waarde van de in- en uitvoer van januari tot en met april. In onze grafiek geven wij een overzicht van de waarde van de Nederlandse handel over deze maanden in de periode 1961—1965 in maandgemiddelden. De krachtige toename van de uitvoer heeft het tekort op de handelsbalans tot en met april doen dalen met 524 miljoen vergeleken met de gelijke maanden in 1964. Door de gunstige ontwikkeling is het dekkingspercentage van de eerste vier maanden van dit jaar gekomen op 85 terwijl dit verleden jaar 77 bedroeg.

In- en uitvoer van Nederl. jan.-apr.

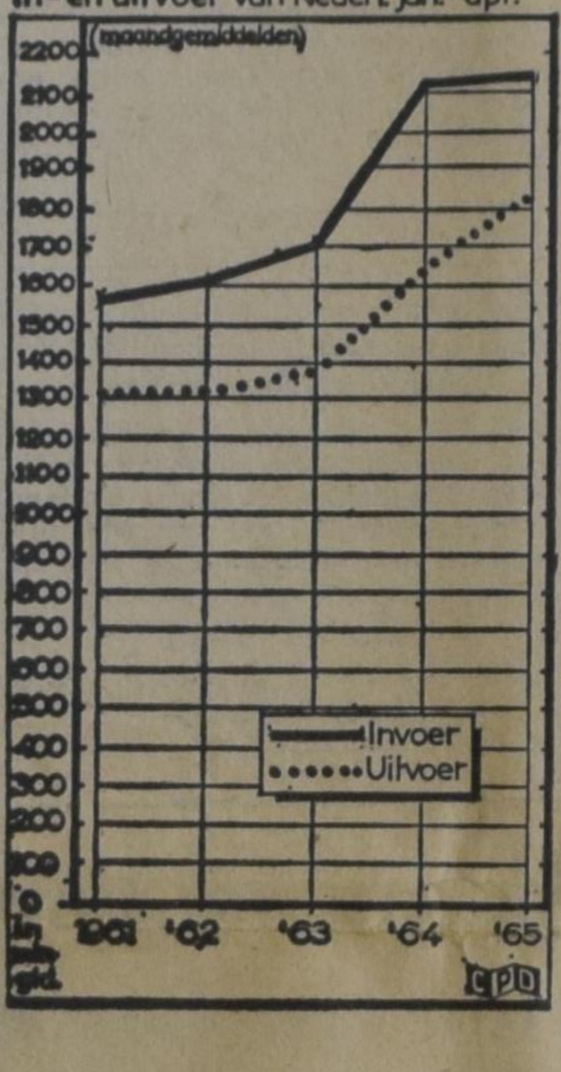

De agrarische uitvoer is o.a. gestegen voor aardappelen, fruit, groenten en granen. Er werd minder ruwe aardolie, tinerts, machines, wol, vliegtuigonderdelen, suiker en steenkool ingevoerd dan in de voorgaande maanden.

Over de periode april 1964—april 1965 bedroeg de totale omzet van de handelsbalans 51.357 miljoen gulden.

HOLLANDSE SNIJBONENMOLENS

met messen van roestvrij staal.

$3.95 per stuk

Zend money-order of cheque en wij zenden ze U franco toe.

HOLLAND SHOPPING CENTRE
559 - 6th Street
NEW WESTMINSTER, B.C.

VAAR NAAR HOLLAND
VIA DE "GULDEN ROUTE"
VAN DE GREEK LINE

QSS ARKADIA
20,650 ton • 19 knopen
NAAR AMSTERDAM
VOOR ZO WEINIG ALS
$191*
*Touristenklasse
Voordelig Seizoen
Halve Rondreis, U.S. Dollars
COBH • LE HAVRE
LONDEN • BREMERHAVEN
GA NAAR UW REISBUREAU

U vind meer gastvrijheid, meer comfort, meer heerlijk eten en meer vrolijkheid op de "Gulden Route" van de Greek Line. De aantrekkelijke "Arkadia" heeft ruime accommodaties, 14 publieke zalen, het grootste overdekte zwembad ter zee, en natuurlijk de voortreffelijke "Gulden Route" bediening. Reserveer nu . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*

VANUIT MONTREAL:
11 Aug.*, 1 Sept.*, 22 Sept.*

"Gulden Route" naar de MIDDELLANDSE ZEE
New York • Portugal • Italië • Sicilië
Griekenland, Cyprus, Israël
TSS OLYMPIA 23,000 ton
Nieuw Vlaggeschip van de Greek Line
TSS QUEEN ANNA MARIA
26,300 ton • Afvaarten om de 14 dagen
Luchtgekoeld • Gestabiliseerd

GREEK LINE
89 King Street East, Toronto
400 Craig Street West, Montreal
470 Granville Street, Vancouver

Agio Sigaren
Zijn beter

Agio Fixe	$1.30	per	10
Agio Garant	1.55	„	10
Agio Gouden Oogst	2.25	„	10
Agio Grand Prix	2.50	„	10
Agio Petitos	1.90	„	20
Super Senoritas	2.10	„	20

P. J. SCHOLTENS IMPORTS
P.O. Box 507
Waterdown, Ont.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(29)

Luci duwt haar gezicht tegen mamma's jurk. "Ja mam," fluistert ze, "heel erg blij."

"Die meiden altijd!" zegt Ad ruw. Om de grote spanning wat te breken plaagt Emi dan: "Ze beklaagden oom Ted, omdat hij wel heel wat met jullie te stellen zal hebben!"

Ad haalt diep adem. Dat vreemde in hem is weer wat gezakt. "Dat is niet waar mam, daar geloof ik niks van!"

Emi trekt Luci nog wat dichter tegen zich aan. "Ze vonden het alleen maar jammer, dat wij nu ook zo ver weg gaan."

"O . . . ja!" Dat van de verre reis waren ze haast vergeten.

Meteen gilt Ad het weer uit. "Dan gaan we emigreren! Emigratie naar Canada! Hoi!"

Alleen Louitje snapt er niets van. Met z'n duimpje in z'n mond zit hij het allemaal wat soezerig aan te horen. Nu draait hij z'n gezicht naar Emi. "Wat is Emi's gratie mam?"

Ze schateren allemaal, zelfs Ank. En Emi verbergt haar gezicht in Louitjes stugge haar. "Och jonkie toch."

Maar Ads gedachten vliegen nu ver vooruit. "Gaan we met de boot mam? En m'n volkstuintje? Ja, dat zullen we dan wel aan een ander moeten geven. Alle buurmannen moeten dan maar wat planten van me hebben. Voor de goede hulp . . ."

Toch is er, ondanks de spontane blijdschap van de kinderen, een pijn in Emi, omdat niemand zegt wat zij had verwacht en waar ze ook een beetje voor heeft gevreesd: En onze eigen pappie dan? Zouden ze in 't geheel niet aan hem denken?

Ank staat bruusk op. "Ik ga nog even naar tante Guus."

Ze zegt het kortaf en zonder antwoord af te wachten is ze de kamer al uit. Deuren klappen achter haar dicht . . .

"Dat is ook een lekkere!" ruziet Luci meteen. "Laat ze ons met de boel zitten."

Meteen wil ze Ank achterna, maar Emi houdt haar terug. Ze voelt dat zijzelf Ank nu niet kan helpen. Dit is het eerste moeilijke ogenblik. En ze begrijpt best dat het voor Ank niet gemakkelijk zal zijn, hierin een houding te vinden.

"Laat haar maar gaan, Luci. We zijn allemaal wat uit ons doen. Kom, wij wassen samen vlug af."

"En oom Ted?"

"Ja, hij komt straks, als we klaar zijn."

"Ooooh!" Luci grist de borden al bij elkaar, kletterend stapelt ze ze op. Staat dan toch weer ineens voor Emi.

"En mag ik dan m'n zondagse jurk aan, met de petticoat?"

* * *

In de verwachting om wat komen zal straks, als Ted thuis is, gaat Emi op lichte voeten door het huis.

Ik zou wel kunnen zweven, denkt ze bij het naar boven lopen. Zo maar zweven, zo licht is alles in me, zo blij. Zo enkel vreugde, zo feestelijk.

Ze doet de deur van haar slaapkamer open en ziet Luci voor de toilettafel staan. Op haar tenen draait ze rond, zodat haar rokjes wijd om haar benen zwieren. De kam en borstel houdt ze omhoog in haar handen en de paardestaart heeft ze losgemaakt. Bevallig valt het iets golvende haar bezijden haar gezichtje, dat veel smaller lijkt opeens.

"Mam," zegt ze, haar kopje iets schuin, "ik wou eens iets heel anders. Die paardestaart verveelt me zo en ik vind hem ook kinderachtig nu." Weer draait ze rond, zodat het haar om haar hoofd zwiert.

"'t Wordt nu allemaal heel anders bij ons in huis, hè mam. Weet u, ik voel me net of ik jarig ben. Nee, toch ook weer niet. Maar wel, of ik het prachtigste cadeau van de wereld heb gekregen. Gek hè mam, want oom Ted was hier toch aldoor al. Maar een oom . . . nee, dat is toch lang geen vader. Mam, mogen we het straks al zeggen? Pappa . . ."

Het is opeens een verlegen gezichtje, dat tussen het haar doorkijkt. Meteen begint Luci weer ijverig te borstelen, terwijl ze met de kam het onder de borstel uitwaaierende haar steeds neertrekt.

Aandachtig beziet Emi haar dochtertje, dat als het ware met het losmaken van haar paardestaart een daad heeft gevonden om haar niet te omvatten vreugde te uiten. Wat ze nu doet is niet enkel ijdelheid. Is het . . . dat er ook van haar een last is afgevallen? Misschien toch onbewust. De kinderen . . . hebben ze onder een druk geleefd? In ieder geval met een gemis. Ze hebben ook de lege plaats gevoeld, die nu wordt aangevuld . . .

Luci deelt het langs haar gezicht vallende haar in tweeën.

"Nee hoor mam, ik wil daar niet zo kinderachtig aankomen."

"Maar kind, wat dacht je? We gaan niet uit. We blijven rustig thuis vanavond. En oom Koos en tante Guus zullen wel hier komen."

"Hè mam, daar heb ik het helemaal niet over. Goeie, ze hebben me hier altijd met die staart gezien, dat's heel gewoon. Nee, als we op reis gaan. Stel je voor mam, nou, op de boot, dan zegt iedereen: kijk, dat is meneer z'n jongste dochter. Weet u, ze moeten niet zeggen dochtertje. Ja mam, als we samen daar zo'n beetje rondstappen, hè, oom Ted en ik, en u zit lekker in een dekstoel."

Emi glimlacht. Die fantasieën. En . . . doen wij groten eigenlijk niet precies hetzelfde? Doe ik niet net eender? Voel ik het niet precies zo aan?

In de kast zoekt ze tussen haar japonnen. Zo heel veel keus voor vanavond is er niet.

"Hè mam," snapt het alweer achter haar, "u doet toch ook iets heel moois aan, voor als vader komt. Mam, ik geloof niet dat ik pappa zeg, of pappie. Nee, vader. Dat klinkt zo . . . zo . . . ik weet het zelf niet, maar zo . . . helemaal. O gunst mam, wat is vader in 't Engels? Och, u hoeft het niet eens te zeggen. Ik weet het zelf wel. Daddy is 't. Hè, vindt u dat nou klinken? Net of 't zo maar een naam is van de een of ander. Nee, dat zeg ik ook niet."

"Je zult er wel aan wennen, Luci, als al de andere kinderen het ook doen."

Zorgeloos haalt Luci haar schouders op onder het neerstromende haar.

"Nou ja, dat is dan dat. Maar nu . . . och mam, misschien durf ik het nog niet eens. 't Is toch wel een beetje vreemd ook hè. En weet u, ook een beetje, nou ja, net of we onze eigen pappie zijn vergeten. En dat ik toch echt niet, hoor mams."

Emi zucht haast verlicht. O, en zo hebben ze toch misschien allemaal wel aan Merel gedacht, al spraken ze het niet uit.

"Natuurlijk zijn we onze eigen pappie niet vergeten, Luci en dat doen we ook nooit. Ook niet als oom Ted de plaats van jullie eigen vader gaat innemen."

"Toch fijn." Het komt Luci uit het diepst van haar hart. "Ik vind er al niets meer aan als oom Ted weg is en we zo saai aan tafel zitten."

Zie je wel, denkt Emi, de kinderen hebben ook onder een soort domper geleefd. Luci sprak het nu wel heel raak uit.

"Mam, doe dan die jurk van de gouden bruiloft aan."

"Maar kind, hoe kom je daar nu bij? Mannen kijken heus niet naar kleren."

"O jawel." Overtuigd van haar eigen mening schudt Luci haar hoofd. "Nou ja, oom Ted zal misschien niet precies zien wat we aan hebben, maar wel . . . dat we feestmensen zijn. Hè ja, doet u 't mam? Maar die gekke Ank . . ." gaat ze in een adem door, "zo weg te hollen. Misschien . . . o misschien gaat ze wel iets kopen. Maar dan had ze 't ons ook wel kunnen zeggen. En als ze nu maar op tijd terug is . . ."

"Luci, luister eens." Emi is op het taboeretje gaan zitten en trekt Luci naar zich toe. "Misschien vindt Ank het wel een beetje moeilijk, dat oom Ted nu de plaats van jullie eigen pappie in gaat nemen."

"O . . . Maar ja, ik kan me onze eigen pappie niet zo goed meer herinneren."

Op de gang zijn vlugge voetstappen. Een bons op de deur of iemand zich ertegen aan laat vallen en daar schiet Louitje de kamer binnen.

"Mam, duurt het nog lang? Ik heb aldoor al naar buiten gekeken en ik zie nog niks."

"Maar dat kan toch ook nog niet, jonkie. Laat eens kijken: over een halfuurtje misschien."

"Dat's dan toch al gauw, hè mam." Louitje loopt naar het wekkertje, wijst met z'n vingertje de wijzers na.

Maar Emi bedenkt opeens dat ze Ad niet meer heeft gehoord. Op slag ongerust pakt ze Louitje beet en duwt hem een eindje verder de kamer in.

"Hier, blijf jij nu even bij Luci."

"Nee, 'k wil mee."

Voor deze ene keer paait Emi hem. "Toe nou Louitje, lief zijn. Kijk eens, je mag op mamma's bankje zitten en dan zal Luci je een heel mooie kuif geven. Daar, voor de spiegel. Toe Louitje, wees jij nu eens mamma's grote jongen."

Wat schokkerig doet Louitje nog een paar stapjes en laat zich op een punt van het bankje vallen, gewiekst bedelend: "Krijg ik dan ook een lekker luchtje, mam?"

"Nou goed, dat moet dan maar."

Zeer voldaan schuift Louitje z'n achterwerkje naar het midden van het bankje. Z'n hoofd buigt hij al wat naar Luci toe en z'n handjes houdt hij stijf tussen z'n knieën. Maar één handje maakt hij weer los om naar de toilettafel te wijzen en vandaar naar z'n hoofd, waar hij telkens een klopje op geeft. "En dan op m'n haar, hè mam!"

Emi vindt Ad op de grond voor z'n bed, een schrift in z'n handen. Het potlood, waar hij hevig op zat te kauwen, neemt hij uit z'n mond als Emi binnekomt.

"Maar jongen, wat doe jij daar nou opeens?"

Met een vlugge beweging klapt Ad het schrift dicht, maar Emi heeft nog net gezien dat het een soort kasboek voorstelt.

"Nu?"

Onwillig schudt Ad z'n schouders.

"Och niks . . . zomaar een beetje in een schriffie kijken. 't Is van school . . ."

Maar als hij haar aankijkt, ziet Emi de ontreddering in z'n ogen.

"Kun je 't mamma niet vertellen?"

"Och welnee." Meteen springt hij overeind en mikt het schrift in de verste hoek van z'n kamertje.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. J. Bruinsma announce with pleasure the marriage of their daughter

SYLVIA

to

MR. GEORGE JASPER FAYER

on Thursday, August the 12th, 1965 at 7 o'clock p.m. in the Chr. Ref. Church of Bowmanville, Ont. Rev. J. C. Verbrugge officiating.

Zo de Here wil zal het zondag 25 juli 1965 40 jaar geleden zijn dat onze geliefde ouders en grootouders

TRIJNCO LINKER

en

JANTJE LINKER—V.D. VEEN

in de echt werden verbonden.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

We hopen dit heugelijk feit te gedenken op maandag 2 augustus om 8 uur in de basement van de Christian Reformed Church in Strathroy.

London, Ont.:
Dick en Dien Van Kampen
Strathroy, Ont.:
Harry en Marie Linker
Murillo, Ont.:
Klaas en Patsy Linker
St. Thomas, Ont.:
Dick en Jannie de Ruiter
Strathroy, Ont.:
John en Helen Linker
Strathroy, Ont.:
Jack en Ann Feddema
Smithville, Ont.:
Tom en Jo-Anne Abma
Strathroy, Ont.:
Bart en Tine Linker
Strathroy, Ont.:
Henk en Ann Linker
en 25 kleinkinderen.

250 McKellar Street,
Strathroy, Ont.

D.V. 7 augustus hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

JOHANNES MORAAL

en

FEMMIGJE MORAAL—STEENBERGEN

hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.

Moge de Here hen nog vele gelukkige jaren geven.

"Ik zal U onderwijzen, en U leren van de weg, dien gij gaan zult, ik zal raad geven, mijn oog zal op U zijn." — Ps. 32:8.

Athens, Ont.:
Rev. en Mrs. Henry Eshuis
Sonya en Jimmy
Sarnia, Ont.:
Andy en Emmy Wassenaar
Lennie
Essex, Ont.:
Dick en Tina Wassenaar
Margot en Frances
Essex, Ont.:
Gerry en Ruth Schinkel
Jacqueline en Terry
Cottom, Ont.:
Lawrence en Linda Moraal
John en Malissa

Gelegenheid tot feliciteren op zaterdag 7 augustus van 3 tot 5 uur.

Cameron Ave. 106, Essex, Ont.

Voor aankoop van een huis of een boerderij

raden wij U aan contact op te nemen met

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LIberty 9-3894

VOOR AL UW REIZEN
W. VanderBeek
623 West 5th St., Hamilton, Ont. — Phone: 385-6930

Met dank aan God hebben wij op 18 juli herdacht dat onze geliefde ouders

GERRIT STOFFELSEN

en

GERRITJE STOFFELSEN—PLUIMERS

35 jaar geleden in het huwelijk verbonden werden.

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en ons moge sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Gerry en Klaaske Stoffelsen-Haan
R.R. 1, Paris, Ont.
Henry en Dorothy Ridder-Stoffelsen
Ryckmans Corners, Ont.
Dick en Elly Stoffelsen—van Wijngaarden
Hamilton, Ont.
Art en Marian Stoffelsen—Horny
7th Ave., Brantford, Ont.
Walter
John
Tom en Linda Stoffelsen—Kelly
Bruce St., Brantford, Ont.
Ann
Harry en Steve
en 14 kleinkinderen.

10 Herbert St., Brantford, Ont.

Het behaagde de Heere plotseling van ons te nemen onze innig geliefde vrouw en liefdevolle moeder en grootmoeder

Mrs. WILLIE PORTENGEN, geb. SCHIMMEL,

op de leeftijd van 62 jaar.

"Alle roem is uitgesloten,
Onverdiende zaligheên
Heb ik van mijn God genoten,
'k Roem in vrije gunst alleen.
Ja, eer ik nog was geboren,
Eer Gods hand, Die alles schiep,
Iets uit niet tot aanzijn riep,
Heeft Zijn liefde mij verkoren.
God is Liefde. O eng'lenstem,
Mensentong, verheerlijkt Hem!"
Gez. 25

William Portengen Sr.
William Portengen Jr.
T. Portengen—Peters.
F. Portengen.
N. Portengen—VanTol.
G. J. Portengen.
J. Portengen—Pastoor.
A. Portengen.
M. C. Portengen.
en kleinkinderen.

12 juli 1965.

279 MacDonald St.,
Oakville, Ont.

De teraardebestelling heeft plaats gehad op 15 juli 1965 op de Springcreek Cemetery te Clarkson, Ont.

Plotseling nam de Here uit ons midden weg, ons trouw medelid

MRS. W. PORTENGEN

in de leeftijd van 62 jaar.

"Haar geloven werd aanschouwen."

Dat de Here de bedroefde familie moge troosten is onze bede.

Chr. Ref. Vrouwen Ver.
"Eén in Christus".

Clarkson, Ont.

ADDRESS WANTED

Anyone knowing the address of Mr. and Mrs. WIM TIMMER, nee PEGGIE HUIZING, formerly from Lethbridge, Alta., please forward same to:

Mrs. E. J. VanderVeen, 106 David Drive, Ottawa 5, Ont.

Een 4 acre farm te koop

Deze kleine farm is gelegen 4 mijl van Woodstock. Het 4 slaapkamer huis is van alle gemakken voorzien. Het heeft een broeikast van 40x100, twee kleine barns en daarnaast nog een grote 4 dekker kippenbarn met self-feeder. Ruimte voor 5000 kippen. In de barn is een grote koelkelder met freezer. Dit is een mooi plaatsje voor iemand die op een fabriek werkt en er nog een aardige cent bij wil verdienen. De prijs is $12.000 met $3.000 down. De rest in gemakkelijke betaling condities.

Voor meer farms van 5 tot 500 acres met en zonder melkcontract rond Woodstock, Ingersoll, Embro en Hickson schrijf of bel

Mr. Jan Wybenga
Box 73 — Beachville, Ont.
Tel. 423-6406
Vertegenwoordigt
Henry Bouckaert
Realtor, Aylmer, Ont.

De Here heeft zo heel onverwachts van ons weggenomen mijn geliefde man, vader en grootvader

HENDRIK WILLEM SCHOLTEN

1 Cor. 2:2.

Ook hij had zich voorgenomen **niets te weten dan** Jezus Christus en Dien gekruisigd.

Picture Butte, Alta.:
Mrs. H. W. Scholten
Granum, Alta.:
Herman en Janna Scholten—van Rootselaar
Jeanne, Emily, Rosalind, Teddy
Uganda, O. Afrika:
Gerhard Scholten
Edmonton, Alta.:
Jo en Klaas van der Veen
Eddy, Sharon, Kenny, Roger, Brian
Picture Butte, Alta.:
Dirk Scholten
N. Vancouver, B.C.:
Riek en Arie van der Hoek
Ada, Peter, Jolanda, Margaret
Calgary, Alta.:
Wim Scholten
Richmond, B.C.:
Dien en Joop van der Hoek
Patricia, Alan, Graham, Audrie
Granum, Alta.:
Henk en Cora Scholten—Genesis
Edmonton, Alta.:
Willemien en Gerhard Kuipers
Grenda, Jolanda
Iron Springs, Alta.:
Ina en Dick Stronks
Cindy, Paulette, Jacqueline
Picture Butte, Alta.:
Roelof en Diny Scholten—Stronks
Wilfred, Loraine
Oshawa, Ont.:
Hans Scholten

Picture Butte, Alta., Canada

Holland

vanaf $ 336.50

retour met de "Rijndam".
Heen: 17 AUGUSTUS. Terug: 18 OCTOBER op onze Groepsreis.

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av, Toronto 17 Ont.

MRS. W. VAN DELFT

I wish to take this opportunity to thank all my loyal customers for their patronage during the past fifteen years.

It is with pleasure that I announce that as of July 15th, the business has been taken over by my son William (Bill) who will continue to serve you to the best of his ability, fulfilling all your needs for Dutch and English books.

Sincerely,
Mrs. Wilma Van Delft

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W., Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

AMSTERDAM NOORDERS!

Elk jaar op Labour Day wordt een picnic gehouden door personen afkomstig uit Amsterdam-Noord. Bij gewenste plaatsing op de adressenlijst gelieve men naam en adres op te geven aan:

G. SPEKKERS,
258 King Street East
Stoney Creek, Ont.

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"
BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij het Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Aangeboden:

Pracht sortering 1e kwaliteit

CHOCOLADEVORMEN

voor H. H. chocoladebereiders, of ook voor hen die deze fabricatie willen beginnen. Vanuit Holland geimporteerd en daarom iets bijzonders voor Canada. Voor hen die geinterresseerd zijn, contact

MR. A. BOOT
7966 - 13 Ave., Burnaby 3, B.C.
Phone 522-4025

EEN WEEK VACANTIE OP WEG NAAR EUROPA VOOR SLECHTS $2.40 MEER!

In het winterseizoen kost een passage van Montreal naar Amsterdam per straalvliegtuig, economieklasse, $233.60. Per schip, waarbij U van Montreal tot Rotterdam heerlijk kunt uitrusten in een tweepersoons buitenhut op de populaire Ryndam, kost het in het winterseizoen $236.00. (Sommige hutten kosten zelfs minder.) Het verschil van $2.40 (of minder) geeft U onderweg de meest fantastische vacantieweek: verrukkelijke maaltijden, de allernieuwste films, deksport, zwembad, volledige air-conditioning en bovendien kunt U 275 lbs bagage gratis meenemen.

Daarbij kunt U gedurende het winterseizoen een extra besparing van maximaal 25% op Uw retourbiljet krijgen. Welk seizoen en welk schip U ook kiest, „waar voor Uw geld" is een van de hoofdredenen waarom U meer zult genieten wanneer U Uw reisbureau verzoekt U op een Holland-Amerika Lijn schip te boeken.

Reizen op afbetaling is mogelijk.

Van Montreal: s.s. RYNDAM, 17 Aug., 11 Sept., 5 Oct., 30 Oct., 23 Nov.

Van New York: s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM en STATENDAM. Ook regelmatige afvaarten van de welbekende MAASDAM en het eenklasseschip PRINSES MARGRIET.

SPECIALE FEESTREIZEN

U vindt een extra feestelijke sfeer op de Ryndam, 23 Nov. van Montreal en de Nieuw Amsterdam, Statendam en Prinses Margriet, respectievelijk 24 Nov., 7 Dec. en 10 Dec. van New York.

Vaar met een "Happy Ship" van Montreal of New York naar Ierland, Engeland, Frankrijk, Holland, Duitsland

Holland-Amerika Lijn

Commerce and Transportation Bldg., 40 Front St. West, Toronto 1, Ontario — Tel. EM 3-8221

De Indianen in James Bay verwelkomen de Canadese Gans

DOOR DOUGLAS OMAND

Het voorjaar komt in Canada heel langzaam en een van de laatste plaatsen die eindelijk voor de lente wordt bereikt is wel de kuststrook van James Bay, maar nergens wordt ze met meer enthousiasme begroet. Hier betekent de komst van de lente de terugkeer van de Canadese ganzen naar hun zomernestgronden, en dus volop voedsel.

Deze kust-Indianen leven van de jacht. Hun vallen en strikken leveren net genoeg huiden op om hen in staat te stellen enkele noodzakelijk aankopen te doen — meel, suiker, thee, reuzel, bakpoeder, kleren en het voornaamste van alles, ammunitie. Hun hoofdvoedsel bestaat echter uit wild.

Vanzelfsprekend gelden de jachtvoorschriften voor de sportmensen niet voor de Indianenbevolking, wier leven afhangt van wat ze kunnen neerschieten. Hun voedsel verandert met het seizoen en bestaat zomers hoofdzakelijk uit vis; eland, bever, sneeuwhoender en konijnen vormen hun maaltijden in de winter, terwijl in de lente de grote Canadese ganzen, die noordwaarts vliegen zoals zij dat reeds eeuwenlang hebben gedaan, van hun winterverblijven aan de moerassige kusten van Zuid-Amerikaanse staten, hun tafel sieren.

In april pakken deze Indiaanse nomadenstammen, die gewoonlijk uit ongeveer 12 gezinnen bestaan, hun boeltje bijeen en verhuizen zij van hun kamp op de jachtgronden naar de kust. Het reizen valt zwaar, want het ijs op de rivieren is al op drift geraakt en de honden moeten zich dan ook tot het uiterste inspannen om de zwaarbeladen sleden door de zachtgeworden sneeuw te trekken.

Ergens langs de kust wordt door de oudere mannen dan een kampplaats uitgezocht, gewoonlijk op een hoog rotsachtig punt, waar het water gemakkelijk wegloopt. In dit deel van het land, waar geen bomen meer groeien is brandstof een kostbaar iets. De ideale kampplaats is dan ook een plek langs de rivier, waar zich aan het strand veel drijfhout heeft opgestapeld, daarheen gevoerd van ver uit het binnenland door het water van de rivier. Terwijl er op de ganzen wordt gewacht, jagen de jonge mannen op elanden, korhoenders of sneeuwhoenders, en zetten zij strikken op voor konijnen.

Ook de ouderen hebben het druk. Op lange palen worden vallen bevestigd, die dan langs het zee-ijs worden opgesteld voor het vangen van de lentelekkernij — haviken en uilen. De eerste ganzen arriveren tegen het einde van april, kleine groepen van 3 of 4 als voorboden van de grote trek. Lokeenden worden vervaardigd (ruw houten modellen van ganzen, zwart en wit geverfd) en over een afstand van 10 mijl aan elke kant van het kamp worden langs de kust hinderlagen uit sneeuw en ijs opgezet.

De eerste dag worden er gewoonlijk slechts 1 of 2 ganzen binnengebracht, maar die worden eerlijk verdeeld, zodat ieder een klein stukje van die eerste opbrengst kan proeven. Spoedig wordt de oogst echter groter en de eerste dag dat men een werkelijk goede vangst van een dozijn of meer ganzen het kamp heeft binnengebracht, wordt er door de vrouwen een feestmaaltijd aangericht, de "sakbonn" ("geroosterd boven een open vuur").

De ganzen worden aan een touw boven het vuur gehangen en langzaam gedraaid. Het afdruipende vet wordt weer opgevangen, want aan ganzenvet wordt de voorkeur gegeven boven boter. In dit land, waar wild het verschil tussen leven en dood betekent, wordt niets verknoeid. De poten, de kop, de beenderen en de ingewanden worden gebruikt in stamppotten en soep. De veren voor het vullen van slaapzakken, en zelfs het bloed wordt opgevangen om pudding van te maken, terwijl een deel van het ganzenvlees boven een wilgenvuur wordt gerookt, zodat het voor de zomer kan worden bewaard.

De mannen zijn uitstekende scherpschutters en als de migratie haar hoogtepunt bereikt zijn de vrouwen van de ochtend tot de avond koortsachtig bezig met het plukken en bereiden der ganzen om de gestadige toevoer bij te kunnen houden.

Binnen enkele dagen zijn alle ganzen echter verdwenen naar de kust waar zij hun nesten bouwen op de stranden langs de Hudson's Bay. De rust keert terug in de kleine nederzetting en met een gerust hart en een welvoorziene provisiekast wordt de zomer afgewacht. (Can. Scene)

---

6 Augustus jouns om 8 ûre sil ds. Buursma fan Grand Rapids ynt

Frysk preekje

yn de

Chr. Ref. Tsjerke fan Fruitland

Elkien is wolkom.
Collecte foar "Back to God Hour" en ûnkosten.
Fôrtel it fierder.

It Commitee

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op aan de Administratie van CALVINIST-CONTACT

HEEFT U ALLES ?

Lijst van noodzakelijke artikelen, die men voor het kamperen niet mag vergeten

---

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Mannenpraat

EEN JONGEN DIE NIET FLUITEN KON

Het is wel een vreemd onderwerp om over te schrijven, maar wellicht zijn er onder de lezers wel die weten, dat hierover Prof. Waterink vele jaren geleden een lezing heeft gehouden.

De aanleiding om hierover te spreken was voor Prof. Waterink het feit, dat op zijn adviesbureau eens een jongen kwam met een moeilijkheid die hij had. Hij kon namelijk niet fluiten. Wij weten dat Prof. Waterink een bekwaam adviseur was in de opvoedkunde.

We zouden eigenlijk om zo'n eigenaardige zaak een beetje willen lachen en zeggen, dat is toch niet zo erg, als je niet fluiten kan, dan fluit je maar niet. Maar zo simpel is dit niet en zo simpel nam Prof. Waterink dat niet op.

Voor deze jongen die niet fluiten kon lag het feit zo, dat hij niet was als andere jongens. Hij had een minderwaardigheidscomplex en dat hinderde hem danig. Al is het nu schijnbaar erg onbelangrijk of een mens al dan niet kan fluiten, toch is het fluiten ook een gave die de Schepper aan de mens heeft gegeven. Het behoort toch ook bij een zekere completering van de mens.

Vooral een jongmens, die vol levensdrang en vol levensstuwing zit, heeft soms een onweerstaanbare begeerte om zijn energie uit te zingen en uit te fluiten. Het fluitje van de jongeman is soms de compositie van het lied der liefdesverwachting van zijn hart.

Uiteindelijk was het heel Dr. Waterink's bedoeling niet om over deze jongen te spreken die niet fluiten kon, maar het was een aanloop om tot zijn onderwerp te komen.

Hij wilde spreken over het feit dat menig mens wordt geplaagd door een minderwaardigheidsgevoel. Soms kan een mens een minderwaardigheidscomplex hebben, dat hem zulke parten speelt, dat het waarlijk een kruis is om het te dragen.

Vele jaren geleden was er een moeder die mij haar nood klaagde omdat ze niet zingen kon. Het verhaal van deze moeder deed mij ontdekken dat sommige mensen een kruis dragen waarvan anderen in de onmiddellijke omgeving geen weet hebben, althans er niet de minste notitie van nemen. Eigenlijk is het nog veel erger. Men kan iets hebben dat zo hinderlijk is dat het werkelijk als een kruis wordt gevoeld, terwijl huisgenoten of anderen dat kruis nog even verzwaren door er een smakelijke of liefdeloze opmerking over te maken. Zo vertelde mij deze jonge moeder ook, dat toen zij een schoolmeisje was de onderwijzer op school met het zingen vaak de opmerking maakte: "Zing jij maar niet mee, want jij stuurt de hele boel maar in de war." Dit moet je even op je laten inwerken, welk een gevoel dat geeft als je midden in de klas ten toon wordt gesteld.

Maar erger werd het voor haar toen zij een jonge moeder was. Wat is het toch een schone gave als je de kinderen kan bezig houden met ze voor te zingen, in het bijzonder ze voor te zingen van de Here Jezus. De bekende radiozanger in Nederland wijlen Joh. de Heer heeft eens gezegd: "Zingt het Evangelie er in." Zo kan ook een moeder als 't ware haar kinderen al zingend leren bidden, als ze hen 's avonds naar hun bedje brengt, en zingt: "Here houd ook deze nacht over mij getrouw de wacht."

Deze moeder voelde dit ook altijd als een groot gemis, zo erg zelfs dat ze er vaak in stilte om heeft geweend.

Zo ver mij bekend, woont deze moeder nu ook in Canada en dan is het zelfs mogelijk dat zij dit stukje ook te lezen krijgt, maar dan is ze nu toch zeker al Oma en kan ze dus ook haar kleinkinderen niet voorzingen.

Misschien is er nog wel een ander groot gemis bij gekomen, doordat ze de Engelse taal niet heeft kunnen leren, zodat ze maar weer zwijgen moet als er Engels gesproken wordt in huis of dat het meeste over haar hoofd heen glijdt als ze in de kerkbank zit en toch ook zo graag wil worden gebouwd in 't geloof door de prediking.

Zo kunnen er dingen in ons leven zijn die een bepaalde remming zijn voor onze levensvreugde en waar men niet graag over spreekt en welke door niemand worden opgemerkt, eenvoudig omdat die anderen het gemis niet kennen.

Maar erger wordt het als een vrouw zegt, dat ze niet bidden kan.

Iemand vertelde mij eens dat hij een oude weduwe bezocht wier man pas was begraven. Ze was erg bedroefd en eenzaam in haar kleine huisje, want vader (zo noemde ze haar man steeds) was altijd zo zorgzaam. Hij scharrelde altijd nog wat rond in zijn tuintje en "we hadden zo'n aanspraak aan elkaar meheer en nou ben ik zo allienig."

En toen deze broeder enkele troostwoorden tot haar sprak, dat de Here een Vader der wezen en een Man der weduwen is en dat ze maar veel moest bidden, toen biggelden er een paar dikke tranen langs haar rimpelgezichtje die ze met de punt van haar half versleten omslagdoekje weer afveegde. Met een bedroefde stem zei ze toen: "Och meheer, het is toch zo erg, ik kan helegaar niet bidden. Vader dee it altied, ik kan allienig mar zochten." Ik kan alleen maar zuchten; wat is het toch heerlijk dat we een Bijbel hebben waarin een troostwoord is voor alle noden.

Er zijn mensen die een bepaalde gave hebben en zo spreekt men ook van gebedsgave. Mensen die ook in 't gebed zinnen op zinnen en woorden op woorden kunnen stapelen. Maar gelukkig dat we uit de Bijbel mogen weten dat de Here geen voorkeur geeft aan lange en mooie gebeden. Integendeel, Hij troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht en de eenvoudigen wil Hij steeds gadeslaan, en het zuchten tot de Here wat nog niet in woorden en zinnen is omgevormd is door Hem al opgemerkt.

Het is voor alle eenvoudigen een vertroosting te mogen weten dat ook dit onvolmaakte van deze aarde eens volmaaktheid zal aandoen.

Vooral denk ik hier aan al die eenvoudige gelovige moeders, die misschien hun gehele leven een kruis hebben gedragen door gebrek aan intelligentie, maar met hun altijd dribbelende voeten en met hun altijd bezige handen met engelengetrouwheid hun gezin hebben verzorgd en hun kinderen hebben opgevoed in de vreze des Heren, omdat ze hun kinderen de liefde van de Heiland hebben voorgeleefd.

Er was een moeder, een heel eenvoudige vrouw met een heel eenvoudig geloof en weinig kennis, die al enige jaren weduwe was. Toen haar oudste dochter stierf en vijf jonge kinderen onverzorgd achterliet er zo weer instapte en ook deze kinderen van haar dochter weer heeft grootgebracht.

Dat zijn eenvoudige moeders, maar groten in het Koninkrijk Gods.

Terecht schreef prof. Bavinck: "Er bestaat godsvrucht met de handen, dienende, helpende handen, die altijd klaarstaan.

Er bestaat godsvrucht met de ogen, liefdevolle ogen, die met ontferming zien naar wat in nood en zorg is.

Er zijn mensen met weinig gaven, maar die het ene talent dat zij hadden hebben uitgebuit tot de laatste penning.

Mensen die veel hebben gemist en nochtans veel hebben gegeven, maar zij zullen ontvangen het loon des rechtvaardigen en dat is zo onuitsprekelijk veel, dat het niet mogelijk is te beschrijven."

S.

(Alle inzendingen en brieven aan T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.)

TEACHERS WANTED

The 7-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. will be in need of

A TEACHER

for the schoolterm 1965-1966. Junior or intermediate grade. Qualified or prospective 1965 graduates preferred.

Please send your applications to the principal, MR. T. BERGSMA, Box 104. Jarvis, Ont.

GALT CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY plans to open their two-room school September 1965 and is in need of

A PRINCIPAL
and
ONE TEACHER

For inquiries please write: John Veenema, Secr., 37 Myrtle Ave., Galt, Ont.

The Edmonton Society for Christian Education is in need of

2 TEACHERS

for Grade 1, per September 1, 1965. Salary schedule very favorable for holders of a degree ($4150.00-6200.00). For further information please write the Principal Mr. R. L. Shannon, Box 342, Edmonton, Alberta, Canada.

The Immanuel Christian School of Aylmer, Ont. will next September be in need of a

TEACHER FOR GRADE 1 AND 2

Qualified preferred. Please send applications to: Mr. C. Broer, R.R. 5, Aylmer, Ontario.

URGENT

THE BROCKVILLE CHRISTIAN SCHOOL WILL BE

FORCED TO CLOSE IN SEPTEMBER

UNLESS WE HAVE A CAPABLE

PRINCIPAL

"Who is willing to help this six-year-old school?"

Please contact the Secr.:

DAVID WEIMA, R.R. # 3, Brockville, Ont.

Kerknieuws

CHR, REF. CHURCH

Beroepen

te Newmarket, Ont., Kand. J. C. VanderStelt.

te Truro, N.S., Kand. Wm. Renkema.

te Stratford, Ont., Kandidaat P. Van Katwyk, die dit beroep heeft aangenomen.

SAMENWERKING WAAR MOGELIJK

Volgens de Nieuwsdienst van de National Association of Evangelicals heeft onlangs een samenspreking plaats gevonden in Colorado Springs (Colo.) tussen drie en twintig leidinggevende personen van verschillende orthodox protestantse denominaties. Men was bijeengekomen om te zien, op welke terreinen samenwerking mogelijk was. De theologische opvattingen kunnen groot en diepgaand zijn, doch men kwam tot de ontdekking, dat deze verschillen de samenwerking op menig terrein niet in de weg behoeft te staan.

Aan het einde van de conferentie kwam men tot het volgende gemeenschappelijk inzicht:

— That evangelical Christianity has a job to do, to revitalize its approach to modern society. Joint efforts to this end are clearly indicated.

— That evangelicals share a common emphasis upon Jesus Christ in the proclamation of the Gospel.

— That evangelicals could together enrich the quality and refine the character of evangelism for a more total penetration.

— That a critical frontier of the Church is the inner city and that a joint evangelical strategy is needed to penetrate and minister to the modern concrete jungle.

— That the evangelical missionary program offers opportunities for witnessing on a worldwide basis to the reality of evangelical brotherhood.

— That the social concern among evangelicals is quite strong; but that a theology for such a concern needs joint development.

— That an urgent need exists for penetrating the educational world with competent evangelical scholarship and student services to strengthen evangelical students.

— That the failures of modern campus ministries call for a radical re-examination of all approaches to students today; and a strengthening of the best through joint strategies.

Zuid-Vietnam is een Bloedende Partij

Zuid-Vietnam is een van de meest door de oorlog geteisterde landen van de wereld. Eerst waren daar de koloniale oorlogen, vervolgens de oorlog van de Japanners, daarna de strijd tegen de Fransen en sedert 1956 de strijd tegen de communistische opstandelingen.

Tot 1954 bestond er één Vietnam. In juli 1954 stelde men op de conferentie van Genève de demarcatielijn vast en toen werden er twee staten Vietnam geboren: Noord- en Zuid-Vietnam. Noord-Vietnam werd een communistische staat en Zuid-Vietnam werd een onafhankelijke staat met een regeringsvorm die officieel democratie heet maar het lang niet altijd was of is. De conferentie van Genève stelde voor 1956 ook algemene verkiezingen in heel Vietnam in het vooruitzicht, om te komen tot een nieuwe eenheid van het land. Deze verkiezingen zijn nooit gehouden en Noord- en Zuid-Vietnam bleven bestaan als twee afzonderlijke staten. Het zijn twee kunstmatige landen, want Vietnam is in feite één volk, één ras met één traditie en historie. Achter Noord-Vietnam staat thans echter China en op de achtergrond Rusland. Achter Zuid-Vietnam staat Amerika en daarmede zijn Noord- en Zuid-Vietnam betrokken in de internationale politiek. De Vietnamezen zelf hebben overigens wel andere zorgen. Elke dag staan zij bij zonsopgang op en worstelen de gehele dag om een mager bestaan aan de bodem te ontwringen, zoals president Johnson opmerkte.

Zuid-Vietnam is een belangrijke rijstleverancier en de deling van Vietnam veroorzaakte (en veroorzaakt) voedseltekorten in Noord-Vietnam. Het bezit van de rijstvelden van Zuid-Vietnam is voor Noord-Vietnam bijna een eis. Zuid-Vietnam bezit op zijn beurt nauwelijks industrie. De industrie van betekenis ligt geheel in Noord-Vietnam. Het zakenleven zetelt weer overwegend in Saigon, de hoofdstad van Zuid-Vietnam. De belangrijkste handelspartners van Zuid-Vietnam zijn: Frankrijk, Ver. Staten, Japan, Hongkong en West-Duitsland. Uit deze landen haalt Zuid-Vietnam vooral machines, auto's, benzine, textiel en chemische produkten.

Door de voortdurende oorlog is de landbouwproduktie van Zuid-Vietnam niet zo hoog als het zou kunnen en moeten zijn. De landbouwopbrengst bedraagt ca. 1400 kilo per ha (in Japan bedraagt dit ca. 3100). De jaarlijkse rijstproduktie bedraagt ruim 4,5 miljoen ton, dat is ruim 1/3 van de produktie van Japan.

De strijd in Zuid-Vietnam wordt thans op drie fronten gevoerd: de burgeroorlog, de strijd om de Amerikaanse militaire installaties, akties tegen Noord-Vietnam. In deze strijd is Zuid-Vietnam de hevigst bloedende partij. In onze kaart geven wij een duidelijk beeld van dit geteisterde land, dat men de Balkan van Azië kan noemen.

Our Heritage for today

Miss Timmer Analyses United Church Curriculum

Miss Johanna Timmer

EIGHTH ANNUAL SUNDAY SCHOOL CONVENTION HELD IN GALT, ONT., ON JULY 10, 1965

Highlights? There were many. A beautiful warm sunny day, delegates from all over Ontario, representing 32 Sunday Schools, and speakers who presented their topics in a capable and admirable manner.

The Convention was officially opened by the president, Mr. John De Valk at approximately 10:30 a.m. in Soper Park, Galt, Ontario.

KEYNOTE ADDRESS

It was a privilege and a great honor to have as our Keynote Speaker Miss Johanna Timmer of Holland, Michigan. Miss Timmer had left an indelible impression upon those who heard her speak at the 1959 Convention and this day once more she impressed but above all stimulated and inspired us. As title for her topic she chose, "God's Infallible Word — A Battle Field." This topic was very timely. Miss Timmer had availed herself of various books of the New Sunday School Curriculum of the United Church of Canada and studied them carefully and discriminatively, thus we received not only a first hand evaluation and analysis but also an earnest exhortation to "contend for the faith that was once delivered unto the saints." The faith that has its roots in the Inspired Word of God.

Today under the guise of the love of God and Christian love, demoniac forces are gnawing at the vitals of Christianity. These forces are demonstrably busy in the Sunday School movement of the United Church of Canada. The speaker headed her topic in:
I. Background, distinguishing teaching within Christianity.

II. An analysis of this New Curriculum, she gave us many examples of teachings in their study books, and in conclusion said:

— permit me to say unto you that since Sunday Schools are designed to teach the Bible as the Word of God and Jesus Christ as the only Saviour from sin, it is a dastardly piece of brainwashing to put into the hands of Sunday School children books like "GOD SPEAKS THROUGH PEOPLE" (one of the study books of this New Curriculum), whose contents are geared to reject the Bible is the Word of God, to deny the Virgin Birth, to keep the children in ignorance of the vicarious atonement, to reduce the supernatural to the natural by denying the miracles as miracles, and to disclaim the bodily resurrection of Jesus without which there is no salvation. "Teachers," said Miss Timmer, "the devil never has a better foothold, a more advantageous vantage point than when he is permitted as an angel of light to sell his wares in the church. 'GOD SPEAKS THROUGH PEOPLE' should be retitled to read 'HOW THE DEVIL UNDERMINES THE TRUTH'.

III. The Absolute Word of the Absolute God. There is abundant internal evidence of its divine inspiration. To falsify any part of the Scriptures is to deny its authority. In Ps. 11:3 the psalmist complains "If the foundation be destroyed what can the righteous do?" Not to teach the Bible as the absolute Word of God is not to educate.

Conclusion: Are we brainwashing the youth of the church into apostasy with its resultant destruction? or are we teaching the Bible as the Infallible Word of God? Then we are educating indeed! Then we are fulfilling the purpose of God's church on earth. May it be so and may it ever continue to be so.

The teachers were visibly moved after this most informative and instructive address.

Lunch hour followed in which the ladies of the Host Church catered to our needs.

The afternoon session was reopened by a sing song led by Miss Nella D. L. Mierop. We sang a few well-known hymns, but Miss Mierop also included some songs out of the New Christian Hymnal which tied in very well with the Theme for the day, and the morning lecture.

THE SECTIONALS

The teachers then, split up into four groups, in which the practical aspects of teaching were discussed. Rev. H. J. Kwantes dealt with "Understanding the pupil"— it is important to know the different stages in the pupils' life; we are working with living souls which are to be nurtured for Christ. We must know the soil, cultivate it and bring it to fruitage.

Mrs. G. Van Veen spoke on "Teaching Aids and their use" — the different aids available, the intelligent use thereof; aids are never an end in themselves and must be Scriptural.

Mrs. B. Duits dealt with "How to reach and teach the unchurched." How to reach - the personal involvement - what to teach - the contact made.

Mr. H. VanderWindt spoke on "Effective methods of teaching" — telling the story - proper method of questioning - maintaining of interest - all methods must be geared to clarify the message of salvation for the children.

A business session was next on the program. The usual reports by the secretary and treasurer were given. Proposed changes to the constitution were adopted. Holland Marsh Sunday School was chosen as the host for 1966. Mrs. Frances Alkema of Brantford was elected as the new secretary. A few matters pertaining to the existent Sunday School papers were discussed.

Teachers now went to the Moffat Restaurant in Galt, where the Banquet was held under the chairmanship of Mr. Jake Damsma, and was enjoyed by all.

HUMBLE AS A CHILD

Before parting the Rev. J. H. Binnema gave us an inspiring message. Only the evening before was Rev. Binnema installed as the pastor of the Host church. As his topic he chose "Greatest in the Kingdom of Heaven" Matthew 18. And Jesus called a little child and set it in the midst of them. "Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is the greatest in the Kingdom of heaven." — When you talk to a child, in order to reach him you must stoop down. Humble yourself — stoop down — go on your knees. Be compelled to humiliate yourself, else you will not reach the heart of the child. Sunday School teaching is your work in the Kingdom of heaven, children are the building stones in the Kingdom. Jesus Himself is the perfect example of humility. — "He humbled Himself even unto death." — Be humble and you shall not loose, but win and receive power!

Mr. P. A. Winter thanked the speaker for his words of inspiration and exhortation. **After a short** word of thanks to the Host Sunday School who looked after us so well this day, the program had come to a close, and Rev. Binnema gave thanks to God for this day in which so much was received. And with the continuing guidance of God's Spirit all that was received will be of benefit to the Sunday School teachers and their pupils.

J. Malda

Voor
ROOKVLEES
BOTERHAM WORST in blik
HAM WORST in blik
en PLOCK WORST
Alle blikken zijn 3 pond inhoud.

HOPMAN'S
MEAT MARKET
5 EMMA STREET,
CHATHAM, ONT.
P.O. BOX 612

HOLLAND LIFE
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406
TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637
HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147
LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:
ST. CATHARINES
94 Church Street
MU 4-6385
MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421
VANCOUVER
1280 West Pender
MU 3-9685
EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Conningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspence. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit .... maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

IT IS YOUR WIFE, LORD! ☆

BY DR. CALVIN SEERVELD

I read the Word of God written by Isaiah, his prophetic vision (found in selected paragraphs taken from chapters 24—27) of the Day of Christ's Final Coming. This vision I read is constantly interrupted by his commentary and ends with a prayer before the final prophecy.

This is the Word of God according to Isaiah.

The Word of God written by Isaiah:
Behold! the Lord is emptying the earth and ruining it!
Behold! the Lord has gripped the crust of the earth and is twisting it, shaking all the people of it through one another!
Then is a priest like an ordinary man and the lord of a house like his servant and the woman of the house like her maid;
then is one who buys things and saves them up like one who sacrificially gives away his belongings;
then is one who can lend money like one who has to borrow it, and the man with no debts like the debtor.
This is the Word of the Lord!
The earth shall be turned inside out and shaken!
The earth shall be devastated into a wasteland!
Behold! the earth is shaking, trembling; the whole world is trembling and teetering; even the heavens with the earth are tottering, about to fall,
Because the earth has been profaned under those who live on it
—they have violated the Law of God, watered down the Commandment, broken the Covenant of Eternity—
That is why a curse eats up the earth and its inhabitants cringe with pain;
that is why the inhabitants of the earth are devoured and so few left over.
So it will go then on the earth among the peoples,
like the beating of olive trees and grabbing for grapes left over
when the harvest is past—you know—when the laborers raise their voices and shout about the goodness of the Lord and the noise is heard all the way down to the sea.
(So the shout will go then on the earth among the peoples:)
Praise the Lord in East (and West)!
Praise the name of the Lord God of Israel even to the islands in the sea!
Glory be to the God of Justice!
and the song shall be heard from the end of the earth.
But I say:
Woe is me. Woe is me! woe is me!
Those who deceived are now deceived:
Horror and the Grave and the Trap are upon me, O man of earth!
—who may run from the Horror will fall into the Grave, and who scrambles out of the Grave will be caught by the Trap.
The heavens themselves are split open and the foundations of the earth are cracking.
The earth reels and rocks, staggered and shocked, swings and smashes, swaying like a hammock, lurches like a drunk.
The deceit of the world has encumbered her so heavily that she is falling down, (falling down) and will never get up again.
On that day the Lord will judge the Commander of the enemy heavenly forces and kings of the earth, and they shall be shut up together, prisoners in a pit, prisoners in a pit, and after a long time be punished.
(On that day—I see it!—) the moon blushes red, even the sun stands ashamed before the glory of the Lord God of Hosts who is King on Mt. Zion in Jerusalem (shining forth brilliantly) in the faces of the elders.
(On that day) on Mt. Zion the Lord God of the Angels will throw a feast for all peoples, a marriage feast with old wines and delicate foods, rich delicate foods and mellowed aged wines:
There He will lift the veil from the face of all (His) peoples,
He will remove the veil covering their eyes.
There He destroys Death itself forever.
There the Lord God wipes away the tears from every face and makes the shame of His people throughout the world disappear.
This is the Word of the Lord!
Lord God, you will send us peace, will you not? for always you have turned our actions to good for us.
Lord God, other gods have dominated us (we confess),
but really you alone, Lord, have we meant to praise—
let them be dead in hell (those overlords)!
indeed, you have already extirpated them from our consciousness—
Lord God, you have blessed us people, you have extended our horizons to show forth your glory.
Lord God, we sought you out in our troubles,
yes, we groaned out loud at the pressure of your discipline.
But as a pregnant woman near the hour of birth twists and cries out in her labor, so have we been because of you, Lord!
We have been pregnant, we have twisted and contracted as if to give birth, and borne—only wind . . . .
We gave the earth no deliverance.
No inhabitants of the earth were born by us.
(But, Lord God!) we who die in you shall arise whole, will we not?
we inhabitants of dust will stand up again and shout for joy, will we not?
for you have overthrown hell,
your dew is a (life-giving) dew of delight—
Come, my people!
Go inside your house and close the door behind you.
Go hide yourself for a few moments until the anger of the Lord have passed.
For behold! the Lord God is coming out of His city to judge the sin of earth's inhabitants upon them
—they will not long be able to hide their bloody deeds;
the earth will not longer be able to cover up its dead.
On that day the Lord will even visit Leviathan, the writhing slippery dragon-serpent which lives in the sea, will visit it with His hard, huge, terrible sword, and kill it.
—Taken from Isaiah 24—27.

Look, Isaiah, if you are not pregnant, you people sitting comfortably together here, the body of Christ gathered, if you are not pregnant, you had better be afraid, because it is getting dark outside. The time is coming, the Day is very near when the Lord God of Heaven and Earth shall take a hold of the earth's surface and shake it out—no time to be pregnant then—and on that Day when there is neither Jew nor Gentile, priest, professor, minister, milkman, society lady, skid row occupant—when all are shuffled together by one almighty shake — on that Day there will be just one question: were you pregnant on earth? did you give birth in the world? If not, if you bore nothing, if you sowed nothing, says Isaiah, on that Day you will reap nothing but the whirlwind. Not to be pregnant is to be profane, and it is profanity that God is coming to judge.

That is Isaiah's first point: the earth has been profaned under those who live on it. God can't stand that forever. After all, this is His creation, and man has no right to profane it.

To profane some thing means first of all to treat it as not being holy. Actually, if a thing is not holy, it is profane; "secular" is another word for profane; whatever is not holy, sacred, specially consecrated, is secular—so is generally considered every common ordinary thing. You don't have to take off your shoes: it's not a burning bush, it's just an old bush. It is not holy showbread in the temple: it's just common ordinary bread with crusts that goes stale if you don't eat it.

But that man profanes the earth, profanes the creation of God who finds and uses the world about him as just a common ordinary natural thing. Whoever thinks that the growth of a tree is natural and not miraculous, whoever does not see that the ordinary eyes of an animal are extraordinarily, wonderfully made, whoever would deny that the regular normal breathing of a baby intimately involves the Creator of heaven and earth: he has profaned the earth under him.

Is everything then holy?

Yes, says Scripture. Nothing of God's work is secular; all is sacred in the very precise sense that all of creation signifies and seals itself as being the handiwork of Jehovah God and only so is to be enjoyed, however subconsciously. To write off sex as natural drives, to explain atomic marvels at natural laws, to discuss socio-political phenomena as a natural course of events is to end up with a Mother Nature or to reduce God Almighty to some kind of Fatherly Caretaker: it is to fail to recognize the immediate glorious witnessing power and direct connection of our world with its Lord. Such ignorance is profanation of the earth.

But also, to talk as if the world be partly holy and partly profane, you know, sacred things and secular things, is simply Roman catholic nonsence. Why should a church be a hallowed building and not a house? What makes death sacred and not daily life? Why is the bond of marriage holy and not the bond of business? Every creation is good, says Paul to Timothy, holy because of the creative Word of God; if it can be received with thanksgiving and prayer, it is worthy. Whatever is secular, however, and many human acts and human products are truly secular, whatever is secular is not to be tolerated as secular affairs next to sacred affairs—Scripture knows no such accommodation but demands that what is secular, what is not holy, what is unable to be received with thanksgiving and prayer be rejected as the sinful, empty distortion and profanation of God's creation that it is. This Biblical truth can clean up a man's life for reconsecration: nothing! nothing may be set apart from God; the whole world is a burning bush where God speaks, and if you walk through it with your shoes on everyday, you profane it, secularize it, and stand condemned.

Isaiah knew the heart of the man who says, O.K. I know that. From my Calvinistic youth up I have believed that no part of day or night from sacredness may be free; so do I live. What lack I yet? Draw near, says Isaiah, I love you, you are not far from the Kingdom of heaven. It is one thing to profane the earth by knowing God not as God glorifying Him; worse than such violation of God's lawful demand, however, is another thing: to follow the command of God bereft of its full meaning.

If your butcher gives you fourteen ounces of meat for a pound, he breaks the law. Suppose, however, he changes the scale so that fourteen ounces weight reads one full pound, and then he always gives you a full pound—of fourteen ounces. What about that? He gives you a pound!

Such is the profanity of the church.

We keep the Sabbath Day holy. On a balmy summer Sunday in the suburbs as you settle down for a long afternoon nap, you'd like to throw rocks in the power lawnmower of your neighbor next door cruising up and down. Or as you peek out from the front living rom window at the cars heading by for the forest preserves, beaches and beyond, you think, My, my, what a desecration.

—Wrong! Desecration of the Sabbath is done by the believer and most of it happens right in church, the sanctuary, *sanctus*, where something specially holy is going on. Unbelievers profane the Lord's Day by not even consecrating it; but it is believers who consecrate Lord's Day activity and then perform it unholy-wise—that is desecration.

The elect are gathered together to worship God from Whom all blessings flow: Holy, Holy, Holy, Lord God Almighty! attended by running angels, Who need but speak a little word and nations fall, accept our praise!

How the devil enjoys those services when they are dull, you know, when the sermon seems so long, the congregation half-listens, instead of hears and passes the peppermints; when some finally begin to nod or look at their watches the devil in the consistory room snickers, holy-holy-holy-what a joke.

Desecration before God's white throne! If Sunday and worship give a man or his children that bored, hemmed-in-feeling—that's where all our stuffy ideas of heaven come from—there is something terribly wrong somewhere, profanation of what is holy and joyous, because every commemoration of Christ resurrection is a special holy time, holy day, holiday — no work, just outright open-throated celebration, inspiring relaxation, adoration of God our Creator and Redeemer. So often we give God His Sabbath Day all right, one pound of fourteen legal ounces.

We believers also pray every day. Who here prays the Lord's prayer not quickly to his condemnation?

"Give us this day our daily bread." What do you mean when you have the refrigerator stocked full of meat and vegetables? How must a man who has the American standard of living pray for the necessaries of life?

"Forgive us our debts as we forgive our debtors." What do you think of when you pray "debts" —or is it just words? Surely no one means, Lord, take care of our credit instalments, or, clear up the mortgage on the house, please. What are the "debts" needing to be "forgiven"?

My power lawnmower neighbor, the man next door, if he has not been spoken to sensibly, intimately, convincingly, of the Lord Jesus Christ — I owe this to him! — then I have a debt, great debt: forgive us our debts, Lord, or we perish!

The point is this: as we customarily pray the Lord's prayer, whenever we pray, at the table, before society, the long prayer gone to formality, anytime a prayer is empty, not spoken direct from the heart, that prayer is pure profanity- mockery! holy words used senselessly, waved in front of God's face.

When I stand trembling inside my house on that final Judgement Day, if I am left and not taken to the Trap, it will not be because I have not profaned the earth under me, the Sabbath and the Lord, from my Calvinistic youth up, but only because of the mercy of God who rubbed blood above my front door. We may not throw stones at others, but must confess our own sin. If there be no deep conviction of personal sin, our profanity, this week there can be no reconsecration.

What a Day that will be, says Isaiah, what a Day! Songs, bonfires, dancing, wild jubilation, because everybody knows it's the end, the harvest is in, hurrah! *bevrijding*, no more work, the labor is past. Here He comes, the Prince of Peace! And they line up to shout even in the South Sea islands: Glory be to God! Get out your palm branches for the triumphal entry to the new Jerusalem! Hallelujah! Praise the Lord! Heaven, here I come!

Oh no, says Isaiah, look out! Those who did not really labor for the returning Lord of Peace and Justice are deceiving themselves again. In fact, when the majestic Lord God of the angels lines up the shuffled nations and peoples on his left and on his right, there is going to be surprise and consternation on both sides. What am I doing on the left? I didn't do anything wrong. I went to church regularly; I prayed five times a day, gave a tithe, even a double tithe sometimes. Is it me, Lord, is it really me that betrayed you? denied you in public? Me? by the goats!? There must be some mistake!

You kissed me often, says the Lord; so did Judas. You taught the traditions of your fathers faithfully, says the Lord; so did the Pharisees. Did you reach your neighbor with the love of God? Did you cheerfully visit the lonely? Did you keep your conversation holy? Did you serve me with all your heart? Depart from me. I never knew you.

Some people, says Isaiah, think they are worshipping God but are not; they are deceiving themselves, and so deceived, sincerely persist all the way to the Day of Christ's Final Coming, and when they welcome heaven with open arms, they are horribly mistaken.

You know as well as I do how Christ during his First Coming dealt with those who thought they were serving God but actually were only working for the reward of heaven. While Jesus spoke gently to murderers on the cross, prostitutes at the well, government embezzlers in their homes who confessed "Lord, help!" Christ curtly cut off the long-praying, Sabbath-observing, self-righteous Pharisees who knew all the answers and wouldn't change, wouldn't reconsecrate their lives, that is, turn their consecration inside out, that is, instead of paying tithes and one day in seven to get what they paid for, wouldn't instead give everything to God just for the fun of it, in love.

All Scripture is clear on this point, and we know it: you can't buy God Almighty off with ten per cent of one seventh—that kind of God is too small, any self-respecting God would want at least a 50-50 deal. The jealous God Almighty of Heaven and Earth whom Isaiah proclaims wants all of a person, all his money, all his time. No holding back a little for yourself from the kingdom of God if you bear the name Christian — remember Ananias and Sapphira as well as Lot's wife. God wants all of a man. And He wants it hot. If there is anything that makes God so mad he could spit, it is believers who are half hot and half cold, lukewarm. One holy passion filing all our frame — *cor neum tibi offero, Domine*. If in his heart, at his religious center, a man is not on fire for the Lord of Glory, then he is profoundly and profanely dead, dead to God, dead to himself, dead to the world, a whitened sepulchre.

We have got to hear what the Spirit says to the churches here in Isaiah, even if it hurts our routine. If the shoe fits we have got to put it on before it is too late. Now Christ is especially here to reconsecrate sinners, like us: very soon—tomorrow!—He comes to judge them. Isaiah's vision of Christ's Coming is not meant just to prime us for another year, but as always, response to the living Word of God is a matter of life and death, life or death.

That brings up Isaiah's other point: pregnancy, the only alternative to profanity, profanation of the earth, self-decided consecration, is to be pregnant.

Pregnancy is the mark of the true Church. In fact, it is the scandal of Christianity that the Church is pregnant.

So you are pregnant, says the unbeliever, who made you pregnant? He's not here right now, says the Church. Oh, where is he? In a land far away right now, but he's coming back, he promised! The unbeliever has heard that story before and laughs, she's either drunk with new wine or else just another whore. And as the hot tears of shame cover the face of Christ's bride, she pleads, Lord Jesus, come quickly! Acquit your honor! They don't believe I am your bride . . . I feel so alone, weak, and have pain again, come quickly, Lord Jesus.

Be comforted! Be comforted! says your God, calls out the voice of Isaiah. The Lord is coming on the highway built by the Church throughout the ages in the desert wasteland. The Lord is coming with his strong arm to lead gently her who is with young, to the table! to the marriage feast! The moon will blush at being bypassed by so glorious a bridegroom, and there at the table — *Avondmaal*, bride, groom, children roundabout like young olive shoots, old friends, bygone saints enjoying rich delicate daily bread together, drinking, hallowed full-bodied wines in celebration of the consumation—there the Lord God of Heaven and Earth and the Waters under the Earth,

(Continued on page 6)

☆ spoken in the Chicago area during its 1961 January Week of Reconsecration

THE WORLD AROUND US

THE DORION REPORT

Last November 23rd, representative Eric Nielson slowly arose from his seat in the House of Commons and asked the then Justice Minister Favreau a simple question concerning possible allegations of bribery in political circles. The Dorion Inquiry which followed, has now, after almost half a year of detailed investigation and questioning, ended in a popular **Dorion Report.**

The Report contains the findings of i) an inquiry into allegations of bribery and ii) a consideration of whether or not there was any "prima facie evidence of an offence in relation to the activities as an employee of the government . . .".

The impact of the Report began to show itself when our former, and dedicated Justice Minister Favreau dictated his letter of resignation to his secretary on June 28th. Yvon Dupuis, former federal minister without portfolio, who is now standing trial for an alleged bribery case involving race-track charters, was told that he was no longer a member of the liberal party and that if he ran in the next election, he would be opposed by an official liberal candidate. Mr. Rouleau, former parliamentary secretary to Prime Minister Pearson, also lost his head under the guillotine. The Dorion Report described his actions as "a reprehensible act, because it comes into conflict with the normal course of justice". The cabinet shuffle followed.

Concerning Mr. Favreau, the Dorion Report said: "The Honourable Minister of Justice was justified, at that time, in believing that a charge laid against a person or persons involved would have been difficult to prove before the Courts" but that he "should have submitted the case to the legal advisers within his department with instructions to complete the search for facts . . .". In other words, Mr. Favreau merely made an unintentionable mistake. Mr. Favreau is the dupe of the democratic system, a system in which the public will neither tolerate lies and deceptions nor anything that may have the appearance of a lie or a deception.

The cabinet shuffle has not been significant; Favreau was made head of the Privy Council, and Mr. Lucien Cardin has been transferred from Minister of Public Works to Minister of Justice. Mr. McIlraith was sent to Public Works and Mr. McNaughton to Mines and Technical Surveys. Mr. Jean-luc Pepin was appointed Minister without portfolio.

Last week, Opposition leader Diefenbaker told reporters that former Justice Minister Guy Favreau "has no business to be in the cabinet" and that the liberal philosophy of government was shot through with dishonesty. These, however, are distorted phrases based on very little evidence and thought. Mr. Favreau, although not much of a politician, is a tremendously efficient administrator and has been an indispensable asset to the liberal party, to the cabinet, and to Canada as a whole.

It is clear that Rouleau and Denis, who were members of the liberal party, intentionally obstructed the course of justice, but this provides us with no ground for condemning Favreau or the entire Liberal Party. Prime Minister Pearson has made an earnest attempt to clean his house (party) of the law-breakers.

The actions and attitude of those accused have been questioned and corrected; the attitude of their accusors however, remains unchanged. Although it is the opposition's function to criticize, it is not their function to kill the political life of those men who make up the government. Eric Nielson could have gone to Mr. Favreau personally to suggest that it would be better if further investigation into those early accusations were pursued. But no, it was not Nielson's intent to help the government clean out the law-breakers, but to shame the liberal government and paint it as black as black can be and bring it down to another federal election.

H. R. Jonker.

WAR AT ANY PRICE

The war in South Vietnam continues to dominate the world situation and there are no indications whatever that an end to the fighting may be expected soon. It seems more likely that in the next month or so the war will mount in fury and scope, causing many hearts to tremble with fear of its consequences.

The Americans are irrevocably committed to the defense of the tiny republic in Asia. They have made it plain that they will not abandon it to communism as they feel sure that the Red Dragon would not be satisfied with the control of Vietnam alone. Already there seem to be rumblings in the Philippines and other parts of Asia. Giving in to the communists now would, in the reasoning of the American diplomats, only postpone the violent encounter.

In view of the fact that the communists from North Vietnam, inspired by Peking, are sending more and more troops across the border with South Vietnam and are taking less and less pains to disguise their activities and real intentions, the Americans will have to step up their efforts as well. They are already doing so with new troop landings and non-stop bombings, in which now even planes from 2200 miles away Guam are taking part. Already they have a fair sized army in South Vietnam that numbers over 70,000 men and that will probably keep on growing. For the U.S. there is now no other way out than a (to them) satisfactory settlement of the dispute. Either that or a diplomatic or military defeat.

At the moment the U.S. occupies the most favorable diplomatic position in the struggle. The communists have suffered, or perhaps we should say have readily accepted, a major diplomatic setback when they refused to talk peace in the middle of June. The nations of the British Commonwealth meeting in regular conference in London, decided to appoint a peace mission in order to bring the warring nations together around a conference table. The announcement of the peace mission caused quite a stir and raised the hopes of millions. But the mission never got underway. Peking and Hanoi angrily branded the efforts as a "peace-swindle" and even Moskow, fully expecting such a reaction from their alienated red brothers, refused to receive the mission.

This action on the part of the communists has not been lost on the new African nations and President Johnson, who time and again assured the world that the U.S. were ready to talk peace any time, was openly proved right when he now commented it's pretty tough to talk peace with an enemy who wants war.

Do the communists in Asia really want war? There can be little doubt of the fact. What do they expect to gain from war? Nothing less than military advantage. Just now the rainy season is in full swing in South Vietnam. It gives a guerilla force a decided advantage. Apart from that, it is always very difficult to defeat guerillas. With the rainy season and with a stepped-up effort the communists expect to strengthen their position in South Vietnam.

Of course it is the Chinese who mastermind the campaign, and who quite likely prescribe their policy to Hanoi. Every now and then there are even slight indications that the North Vietnamese are not always entirely happy with this state of affairs. In the past few weeks there was another report that they wanted to talk peace. It seems they even summoned a British envoy for a conference. But then the hopeful news fizzled and nothing more was heard of it. Possibly the Chinese squashed the action before it could develop. There can be little doubt that the Chinese want war if that is the only way to extend their influence.

And this is the growing fear in the hearts of millions of people around the world: that the South Vietnam conflict may grow into an all out war with no holds barred and atomic bombs destroying life as we know it. This fear is rampant even among thousands of U.S. citizens, who feel that their country ought to withdraw from South Vietnam. They reason that the U.S. has no business imposing its will on a small nation, a large segment of whose population does not welcome the American intervention.

The criticism is not limited to a loud mouthed and ill informed "men-of-the-street". It is prevalent among many university professors and students and it is serious enough for president Johnson to refer to it now and then in his speeches. "America can do nothing if she is not together", said he on one occasion. And on another, explaining the necessity of the American action: "without freedom there is nothing" and "without power there cannot be peace".

They are revealing statements, showing a painful inward struggle, which will very likely grow in intensity as American participation and involvement in South Vietnam increases. Especially the last statement: without power there can be no peace, illustrates the tragedy of a world that only recognizes military or economic power as guarantors of peace, all flowery references to the power of the spirit notwithstanding.

And the tragedy deepens when we see that THE Power of THE Spirit is not even reckoned with and world leaders have shut their ears for the statements of the Man who promised to make us free indeed and who even now carefully weaves the strands of the South Vietnam conflict into his pattern for world peace.

John Vriesinga

IT IS YOUR WIFE, LORD! (Continued from page 9)

who once washed the dusty feet of his disciples now wipes away the tears from the face of his bride and lifts her veil so that all the scoffers may see the Truth, that Honor and Glory and Power and Dominion belong to Himself and the Church time without end.

It is singular that the Church of Christ is pregnant first and bears fruit, has her faithfulness tested, and only later is she fully and officially married. Is this God's foolishness to confound the wordly wise?

To be pregnant is to be impregnated by the Holy Spirit, to be made live, alive. There is life within the pregnant one; you are full of life and joyfully bring to life in pains of labor. You bring life to another person! to something else. Holy mystery! Incredible secret: to bear the power of life for another within your self because you are alive made pregnant. This pregnancy marks the Christian: it is the condition he is in—not so much that it makes him do certain specific things as that it is the way he does everything—pregnancy is his way of life.

You've got to believe it to understand it, Prof. Nicodemus, the mystery of new life in old people, the miracle of middle-aged businessmen, dating teen-agers and old men about to retire, the wonder of their all being caught by the simple Word of God, filled with the Holy Spirit, and turned into a one new-life bearing body of Christ on earth.

Those are the pregnant men for whom the world opens up like a burning bush, for whom the dead around them are to be made alive, offered birth, for whom everything is there waiting to be subjected to the compelling authority of Jesus Christ by whom and in whom and for whom all things were created.

The pregnant ones are expectant, doubly expectant: not longing to leave earth for heaven but rather to give birth to the earth, make the earth fruitful, bring children of God into the world, offer life-liberty-and the blessing of happiness itself to the inhabitants of the earth: all this, again, not longing to leave for heaven but rather anticipating any moment, carefully preparing here for the Return of the Bridegroom who shall change this world into the new earth and heaven free from sin.

The pregnant ones suffer as they work and wait. They groan and have labor pains, says Paul, undergo bodily discomfort, get personally involved—not by word of mouth or word of pocket so much as with their own hands—in the dirt of the Master's Garden — that costs a man something. Yes, says Isaiah, the burden . . . of giving life, this burden is light!

This burden is also why not to be pregnant is to be profane: then the Master's vineyard is left waste and void, and the harvest of grain around us is left unreaped to rot.

Expectant, faithfully laboring, giving birth in difficult surroundings for Christ's sake: this is the way the true Church lives. So lived Paul, John, Isaiah, Daniel, Zechariah, and all the host in glory now looking down upon us to see what we do.

Two thousand years is a long time to be pregnant, even a year, the coming year for the Church. Convalescence is so much easier than pregnancy. Flirtations with strange gods are so titillating . . . .

Lord God, says Isaiah, forgive! can you forgive it, Lord? We took in strange lovers; other gods have dominated us—erase it from our memory! We meant to be faithful to you, Lord, keep our marriage vows, but—

Isaiah doggedly, bluntly, piteously prays on: at the hour of birth, twisting and contracting, crying out to the Lord for help, laboring as if to give birth, we bore only wind. People of God! Go hide! You can't cry out to the Lord in labor pain for help and when God comes to make the delivery, give deliverance—this is Biblical language—you let wind in God's face! Go hide! It is a terrible thing to fall into the hands of the living God confronted with such proof of infidelity.

Forgive us our profanity, Lord, our breaking the Eternal Covenant; be gracious, plenteous in mercy. Don't give us up to the dragon! For in the background of his vision Isaiah sees Leviathan, the writhing slippery Dragon-serpent of the seas under the earth, and Isaiah knows the dragon is twisting and writhing not for the fun of it or to scare people but because it has pain, permanent labor pains—it's making believe it's like the church—but can't give birth. Miscarriage after miscarriage, wind after wind comes from the Devil-dragon till the stink rises to high heaven, a foul-smelling sacrifice worth nothing. It's the best the dirty devil can do to imitate the pregnant Church. And it's also a warning of the Anti-Christ: it looks like the Church, feels like the Church, smells like the Church gone foul.

It is not for me to say that our American culture is not pregnant use of the earth but spend thrift waste on ourselves, a tower of Babel, miscarriage. It is not for me to say that ministers, teachers, businessmen and housewives, that we all have lost the endearing voice of meekness and clang cymbals at one another with wind and noise signifying nothing. It is not for me to say. But it is for all of us to question: how much of our talk, work and worship is pregnant? what is getting born out of all our activity, within and without the covenant? And it is for Isaiah to say: Lord God, reconsecrate them, preserve the Church—even our church—a woman with child, preserve it, Lord, from the embrace of the foul-smelling Dragon, preserve it for *your* sake, Lord, it is your wife!

The present challenge of Christ's Coming in plain English is this according to Isaiah: stop profaning the earth! live pregnantly before your God! for the Day is at hand.

The challenge is an imperative: you can't take it or leave it; you have got to accept it or you do reject it. No quick flurry of activity is demanded; pregnant living bringing birth is time consuming, but fear not! We need not be finished when the Bridegroom comes again—He will finish our work for us as He always has. The imperative is to be pregnantly busy when He comes—hand at the plow or the book or the cash-register.

For us here and now it means that the eyes and ears and hands and feet, every member of the body of Christ here present, each in his own capacity, must work out quietly together with fear and trembling the passion of our whole body to give genuine long-range birth for Christ's sake, beginning at home, the neighborhood, unto the uttermost parts of the Afro-Asian earth.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. - Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

•

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1960.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE MAY LADDER

Names	Problems & Points 156	157	158	159	Sub-Total	Previous Total	TOTAL
	3	2	3	2	10		
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	3	2	3	2	10	81	91 Winner!
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	3	2	3	2	10	77	87
A. Guillaume (III), Edmonton, Alta.	3	2	3	2	10	64	74
M. Visser, Duncan, B.C.	2	1	3	0	6	57	63
H. Hengeveld, Toronto, Ont.	3	2	3	2	10	49	59
H. Drost, Goderich, Ont.	3	2	3	2	10	46	56
Dr. T. VanDeursen (II), The Hague, Neth.	3	2	0	2	7	43	50
T. Bruinsma, Toronto, Ont.	3	2	3	1	9	40	49
H. Amsinga, Hay, Ont.	3	2	3	2	10	36	46
G. Bloemendal (I), Toronto, Ont.	3	2	3	—	8	35	43
W. Smith, Richmond Hill, Ont.	3	2	3	0	8	32	40
J. Diemer, Edmonton, Alta.	3	2	—	0	5	22	27
H. Vissers, Dartmouth, N.S.	3	2	2	0	7	14	21
J. Byl (II), Burnaby, B.C.	3	2	3	2	10	(90)	10
R. Bouma (I), Belleville, Ont.	3	2	3	2	10	(91)	10
A. Renema, Duncan, B.C.	—	—	—	0	0	10	10
T. Palmer, Grand Rapids, Mich.	3	2	3	2	10	New, welcome!	10

REMARKS

Again, one of our contestants succeeded in reaching the top for the second time. Hearty congratulations to M. DeJong. You will hear from the publisher about the prize. This time we welcome one new competitor, Tim Palmer from Grand Rapids, who made a great beginning by scoring the maximum. I wonder who of the four "Tens" will reach the top first. This month we lost no less than 4 people, who did not send in any solutions for three consecutive months. We need some improvement in our club. The present stand is: 17 active and 8 "slumbering" members. Would you help us by telling your friends about our interesting game? It goes without saying that new members (themselves or their parents) should be subscribers to our paper.

When visiting
Grand Rapids
say hello to
Doris and Lawrence VandenBerg,
who are now the owners of
VANDERVEEN'S DUTCH STORE
1505 Grandville Ave. S.W.
Mailorders gladly accepted.
We'll send you a catalogue upon request.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

A CHRISTIAN POLITICAL PARTY?

BY HERMAN JONKER

2

Last week we concluded that our Political Mandate was i) to show that the Bible is relevant to political life, ii) to apply the Bible to political life, iii) to administer justice (i.e. the will of God), iv) to pray and read the Bible so that we are better equipped to understand the Will of God, and v) to recognize our responsibility to God.

PURPOSE OF OUR MANDATE:

What is the purpose of executing our political mandate? God has commanded us to take a peculiarly christian stand on political issues, but does that necessarily imply that all goals and purposes for taking such a stand, other than to obey this command, are contrary to God's Will? The **primary** purpose of our political mandate is to obey God's commandments. But are there no **secondary** purposes?

In the various discussions, concerning a Christian Political Party, that have been carried on in the past, two secondary purposes have been suggested by two different groups, both belonging to our Christian community. The one group emphasizes what may be called our missionary mandate — namely our duty to be witnesses of God's Word in the sphere of politics. They advocate a Christian Political Party which is to consist of christian politicians who will exercise their political mandate in a prophetic way; a party which is more concerned with challenging and opposing "the secular theories and practices of modern political life", than it is with gaining future political power. The other group within our christian community feels that it can exercize its political and **missionary mandate** more effectively by joining the ranks of existing political parties (such as the Progressive Conservative, or Liberal Party). They stress the purpose of gaining immediate political power which, once realized, not only enables them to witness, but also enables them to **influence** the current legislation lying before the House and thereby **embody** their christian convictions in the legal systems of their country.

We can sympathize with both points of view, since both groups have something in common and since both views are presented by men of our own Christian conviction. It was their intention, as it is ours, to discover what it is exactly that we as christians must do in the political sphere.

Even though the first group which advocates a Christian Political Party, maintains that they are not immediately concerned about gaining political power, they are concerned about creating a **Political Party**. But a 'political party' involves the ideal of gaining future political power. If the "Christian Political Party" is primarily an institution which proclaims the christian approach to political action, and is not concerned about political power, then it is by definition not a **Political party**, but rather some type of christian political action group. In this light we may assume that the proponents of a "Christian Political Party" automatically advocate the secondary goal of obtaining future political power. Thus both points of view (groups) have adopted this secondary purpose of executing our Political Mandate — namely, the attainment of political power.

This, however, does not prove that we may or should adopt the attainment of future political power as one of our secondary goals of our political mandate. But is it contrary to Biblical principles to make the possession of political power a secondary goal of our political mandate? Does the Bible tell us that we may not be elected to the office of governmental authority — an office which God Himself has created? Clearly the Bible says nothing to this extent; we may adopt the attainment of political power as a secondary goal of exercizing our political mandate.

The missionary mandate, emphasized by the first group, must of course be a second secondary purpose for exercizing our political mandate, since the Bible clearly directs us to witness in every sphere of life. The three purposes of exercizing our political mandate therefore are (in order of importance) i) to obey the Word of God which instructs us to carry out our political mandate (primary purpose), ii) to witness and tell others about the christian approach to politics (secondary purpose), and iii) to gain political power (secondary purpose).

The two secondary purposes, one must realize, are not necessarily inconsistent or contradictory as is often maintained. They conflict only when the method used to realize one goal (or purpose) obstructs the attainment of another goal — for example, when the realization of gaining political power within the existing political parties obstructs or limits our ability to witness to God's Word.

METHODS OF THE MANDATE:

On the individual level, all christians can exercise their political mandate through the method of voting for provincial and federal members of Parliament, by making contacts with their local MP, and by voicing their Biblically directed opinions on political issues to those about them.

On the politician's level, three possible methods arise. A christian politician can join one of the existing political parties, sit as an independent member, or sit as a member of a newly created political party — e.g. a Christian Political Party. These three methods will be dealt with in the third and last series of these articles. Presently we may inquire into the **Biblical** revelation concerning the methods which we must choose.

Does the Bible advise us any particular method of carrying out our political mandate? Nowhere in the Bible is there any immediate suggestion that we **must** form our own political party, or that we must sit as an independent, or that we must join the ranks of the existing political parties. The Bible does not directly guide us towards any one of these three methods. The Bible does, however, limit the scope of our methods; we may not obtain political power by methods which force us to abandon those principles which are directly derived from the Bible. This is the primary limitation which the Bible places upon the scope of methods available to us. The secondary purpose — of carrying out our missionary mandate — we noted, must come before the secondary purpose of obtaining future political power; if we adopt methods which ensure the realization of the latter goal at the expense of the former therefore, we have clearly adopted the wrong method.

The necessity for united action and a common front is often used to arrive at the need for a Christian Political Party. But although **the Bible clearly directs us to** love one another and attain a **maximum** degree of unity in **thought** and action, it does not **necessarily** follow from this that **we must create** our own Political **Party**. There is always the possibility of united action as independent members, or as a subgroup **within** one of the existing political parties, **unless these political** parties deny us the possibility of realizing our first two goals (purposes). Whether the Canadian political parties do deny their members such freedom will be seen in next week's issues.

Changing of the Guard on Parliament Hill, the battleground of the political parties.

TIME, ETERNAL TIME

The old world came a'floating by,
Alluring, happy, gay,
I cried at things I laughed at then,
Return O yesterday.

The new world is the present now,
And someday will be past,
The days go on and on and on,
And which one will be last?

The future's stem is growing fast,
Its root so young and strong,
Yet stones are plenty in the way,
The present is so long.

E'en though these three will
diff'rent be,
They're all contained in strife,
The struggle, hope, uncertainty,
Of their eternal life.

Christine Praamsma.

VAN LEEUWEN BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

RIC
REALTY LTD.
Residential Industrial Commercial
Ask for MR. H. SNOEK
4938 Yonge St. Willowdale
222-2581

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Certified Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

Families visiting or, wanting to settle in the
KELOWNA AREA
are welcome to call or write,
MR. G. JANSEN,
1453 BRAEMAR STREET,
PHONE 762-0400
or,
MR. R. FEENSTRA,
R.R. 4, GORDON ROAD,
PHONE 762-8988
for information regarding employment, housing, etc.
At this time we are trying to establish a church in Kelowna and more families are required. A classical home mission committee considers excellent possibility for potential mission field.

In the GRIMSBY, WELLANDPORT Area we have available:
Dairy, Fruit and Mixed Farms, Houses & Businesses
Call or write (English or Dutch)
GERRIT OTTEN
P.O. Beamsville - Tel. 563-7904
Agent for
HAROLD JARVIS
REAL ESTATE LIMITED
4 Nelles Rd. S., Grimsby
945-2208

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

JUDAISM

ALMOST

Martin Buber has died!

Martin Buber, professor emeritus of Social Philosophy of the University of Jerusalem is no more and with him Judaism has lost one of its outstanding scholars, a man of great stature and an eminent thinker of this time. A man who wrote many works and "has helped extricate social thought from its dilemma of an ego-centred individualism and an impersonal collectivism with his teaching of true community."

Buber added much to understand, for us as Christians, the Jewish religion of today, the religion and history which is "still the old and ever anew and afresh," to say it in Jewish words. Born 87 years ago in Vienna, Martin Buber studied and worked in Germany where he left in 1938 and thus escaped extermination in Hitler-Germany. In Israel he worked tirelessly for the Arab-Israeli friendship but apparently to little or no avail.

The life of this Jewish philosopher is remarkable in more than one way. Being a Jew he intensively studied the New Testament and he has given even several exegesis on it. In 1950 he wrote "Two types of faith" and this writing gives a good insight into how a Jew sees the New Testament. Fifty years ago it would have been impossible for a Jew to write such a book and even today there are many Jews who will spit on the ground when they hear the word Jesus, but in this time Buber seemed to have met no noticeable opposition. Moreover, the writings of Soren Kierkegaard, the Danish unorthodox Christian philosopher, did influence Martin Buber in his thinking a great deal. He was so impressed by Kierkegaard that Buber's quotations from him are found throughout many of the latter's writings, bearing the fact that Buber knew what was going on in Christianity and about Jesus Christ. However, Kierkegaard's beautiful and skillful writings did not separate Buber from Judaism.

Mark also that he says in his foreword of "Two types of faith," page 12: "From my youth onwards I have found in Jesus my great brother. That Christianity has regarded and thus regard him as God and Saviour has always appeared to me a fact of the highest importance, for his sake and my own. I must endeavour to understand."

Statements as this one make you shiver. So close to the truth and still neglect to grasp it. So much knowledge of the New Testament and of his Messiah and still refuse his outstretched arm, is almost unbelievable. How can a man of such knowledge fail to see the most elementary facts of his faith? It is almost impossible to understand. But . . . did he indeed *fail* to see it? someone may ask. And the answer is no. Buber *knew* exactly the most important things of the whole Bible but, we may presume, he was afraid to face the horrible discovery that his faith in Judaism was wrong and that the pride of his being a Jew has prevented him to be converted to a sinner who needs Jesus' atoning blood.

Buber is an example of what many missionaries encounter in their ministry, not only to the Jewish people but also to those who are entangled in their own conceit and just stick to it. The security which is offered throughout the New Testament is not needed. The higher you are on the ladder of fame and honor, the harder it is to step down and to admit that you were on the wrong track with your life.

The New Testament offers security, peace, love and happiness through Jesus Christ. The fact that so many people seem to ignore it does not mean that they are not able to see it, but simply that they do not want these valuable qualities. Prov. 18:11 says: "The rich man's wealth is his strong city, and as a high wall in his own conceit." Many, with Martin Buber, value their own conceit as riches, many are proud, wise and stubborn in their own conceit. They rather seem to have insecurity than the safe-guarding hand of the Saviour.

Yes, even professor Martin Buber writes in "Der Heilige Weg," pages 67-68: "O ye secure and safe ones, you who hide yourselves behind the ramparts of the law (meaning here the Christians, the theology of ethics) so that you will not have to look into God's Abyss! Yes, you have secure ground under your feet, while we (the Jews) hang suspended looking out over the endless deeps. But we will not exchange our dizzy insecurity and poverty for your security in abundance."

That is the confession of a Jewish professor, a confession that could change his whole life "into security in abundance." Almost he was where he should be, almost he was a sinner who needed true atonement for his precious soul. He made it . . . almost.

Jewish evangelism seems to be the impossible thing, but it does not mean that we have to stop trying to convince them and to pray for them that they might see the Light that really lightens the hearts. It is to be hoped that we may say with Paul that our desire and prayer for Israel is, that they may be saved.

Martin Buber is gone, leaving behind him millions of living Jews who have to be brought to the Gospel of their Messiah. Are we doing anything for their sake? Do we stand idle or shall we hear later on: 'inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto Me."

Toronto, Ont. Mellegers.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$4.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $0.50 extra.

—

together with your ad to:
Send your payment

Calvinist-Contact Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Grateful to the Lord, we announce the birth of our daughter and sister

DEBRA JANE

born July 8th, 1965.

Kees and Pauline Van Noord (nee Antonides)
Ruth Ann

R.R. 6, Thamesville, Ont.

Grateful to the Lord, we announce the birth of our daughter, whom He has entrusted to our care.

YOLANDA BERNICE

July 8, 1965.

A sister for Jessica, John William, and Alethea.

Mr. and Mrs. M. Visser

11 Marydon Crescent, Agincourt, Ont.

John and Sandra Den Harder (nee Wiebenga) wish to announce with much joy and thanks to God the arrival of their first child, a daughter

ROBERTA ANNE

July 11, 1965.

Rodney, Ont., Canada.

Thankful to God, we announce the birth of our first son

ROLAND HENRY

Mr. and Mrs. Herman Vandeburgt—Guillaume.

July 12, 1965.

317 Park Lawn Road, Apt. 22, Toronto 18, Ont.

Thankful to the Lord, Who entrusted another child to our care, we announce with great joy the arrival of our chosen daughter

ELSA CATHERINE

She is six months old.

A sister to Jack, Henry, Neil and Carolyn.

Mr. and Mrs. R. van Strien

Chantey, Ont.

Mr. and Mrs. John Van Ast announce the engagement of their daughter

DIANNE

to

MR. WALTER ZOMER

Cooksville, Ont.

July the twenty-fourth, 1965.

Engaged:

TRUDY VOS

and

PAUL DYKSHOORN

July 15, 1965

R.R. 1, Freelton, Ont.

P.O. West Flamboro, Ont.

Mr. and Mrs. John C. Kreeft of Burdett, Alta. announce the engagement of their daughter

JACOMINA SUZANNA (INEKE)

to

MR. JOHN SYTSMA

son of Mr. and Mrs. Peter Sytsma of Bow Island, Alta.

The wedding will take place on D.V. Thursday August 5, 1965 at 4:00 p.m. in the Burdett Chr. Ref. Church, with Rev. J. Van Dyk officiating.

The Lord willing, on August 7th, 1965, our dear parents,

HOMME and JETSKE BROUWER

hope to celebrate their 25th wedding anniversary.

We,

Bram and Alice Brouwer
Kingston, Ont.

Aafke Brouwer
Becher, Ont.

Fred Brouwer
Becher, Ont.

hope to commemorate this joyous occasion with them at their home at R.R. 2, Becher, Ont.

STOP

AND

PRAY

It's a little thing to do —
Just to pray!
Anyone, no matter who —
Ought to pray.
Take a little time each day
From the minutes thrown away.
Spare it from your work or play —
Stop and Pray!

B.C.

This issue of the Christian Courier is a combined issue. (July 23rd and July 30th)

Sunday, July 11th, 1965, the Lord took unto Himself our beloved daughter and sister

MARGARET JEANETTE

Age two weeks.

The Covenant promise is our comfort.

Mr. and Mrs. G. Blok
Judy
John
William
Nick
Teresa
Henry
Alice
Joyce
Anita

6 Park Ave., Brantford, Ont.

The Forest Christian Reformed Church is in need of pulpit supply for

AUGUST 15th and/or

AUGUST 22nd.

Ministers who are available please contact

The Rev. Jacob S. Hielema, Box 471, Forest, Ont. Phone 873-5106.

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

For all your books and records.

PRICE LIST ON REQUEST

1058 Main Street West, Hamilton, Ontario

Phone JA 8-1932

Wanted by September 1st:

EXPERIENCED MAN FOR GREENHOUSE WORK

Year round employment.

LORNE PARK FLORISTS

1409 Lorne Park Road,
Port Credit, Ont.
Phone 278-8410

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

CROSS WORD PUZZLE

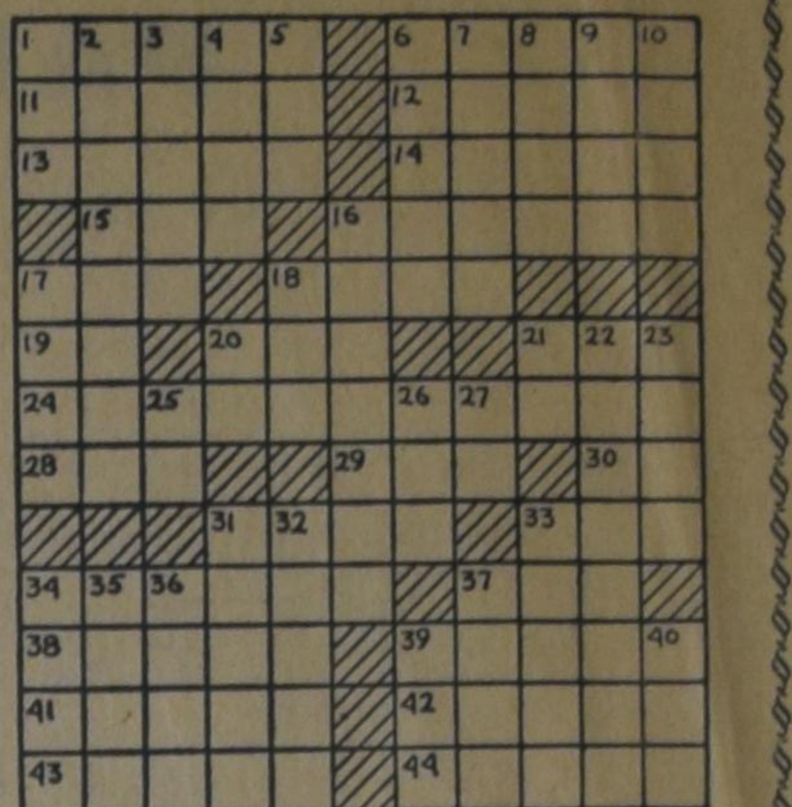

ACROSS

1. Extra
6. Bibless overalls
11. Zeal
12. Derivative of ammonia
13. Not taut
14. A spree: slang
15. Weep
16. Struck with force: slang
17. Fr. island
18. Wriggling
19. Sun god
20. Entire amount
21. Soda
24. Astor or Rockefeller
28. Candlenut tree
29. Seize
30. Perform
31. Irritable
33. Stannum
34. Places of worship
37. Crib
38. Suiting fabric
39. Trite
41. Buckets
42. Tidal flood and wave
43. Oxfords or pumps
44. Weaver's reeds

DOWN

1. Salt
2. Announce
3. Worship
4. Blushing
5. Before
6. Tag
7. One of the Bronte sisters
8. Card game like bridge
9. English prelate
10. Plant ovule
16. Is connected with
17. Girl's name
18. High priest
20. Man's nickname
21. Jumbled type
22. Common
23. Foot soldier
25. Music note
26. Negative
27. Jewish month
31. Erne
32. Outer garment
33. Slight coloring
34. Vipers
35. Jacob's wife
36. Wynken, Blynken and Nod
37. Semitic deity
39. God of pleasure: Egypt.
40. French article

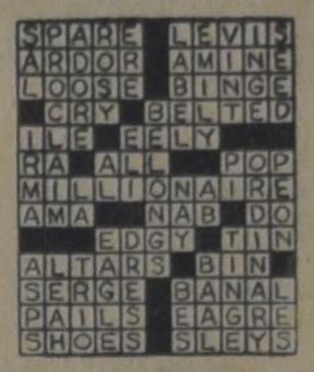

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

TRANSPORTATION WANTED

Two Calvin College freshmen desire transportation in September. Call or write Domi Bruyn (Burford 449-2637) R.R. 4, Brantford, or Bill Schippers (Brantford 753-9452) 209 Rawdon St., Brantford.

HELP WANTED
2 TOBACCO PRIMERS.

Experienced preferred, but not necessary. Start around August 5 to September 20.

GEURT BUIS, R.R. 1, Aylmer, Ont. Phone 821W12.

BUY FROM THE PEOPLE WHO ADVERTISE IN THIS PAPER

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(29)

The swing from hunger to plenty, near nakedness to adequate clothing, disgrace to responsibility, loneliness to friendship brought such surging animal spirits to Newton that for the first time he considered himself happy. Not happy as he could be with Mary — there was no doubt of that in the mind which seldom in his waking moments let an hour pass without some thought of her — but able to enjoy the mere fact of living with gusto. Mr. Williams's only fear, as he saw the two aboard, was that his new recruit's exuberance might lead to excesses which would make him susceptible to tropical fevers. Otherwise he was pleased with his decision. The young man was not addicted to drink; he knew his weakness in that respect and could stop — and odd but desirable virtue in an otherwise intemperate constitution. His tongue was witty and its profanity was at least not monotonous, though its calculated blasphemy sometimes made Williams raise his eyebrows. Not a passionate man, he was realistically tolerant of the passions of others.

"As long as you attend to business and don't antagonize the natives, you may live as you please," he said indifferently.

"He means it, too," McCaig said, when Newton reminded him of his extenuation of his participation at a three-day native feast. "But I've been longer in this country than you and have buried three or four who couldn't mix the climate with dissipation. It's a good thing to know the time to stop."

"I do. Or I shall when I come to it." John stretched comfortably on a hammock slung on bamboo poles in their living quarters. "Don't be afraid of burying me. Did I tell you that Karfa found an adder coiled in my pallet just before I went to bed one night? Or that a leopardess leaped at me near a water hole and he got it with his spear? The devil wants me at large a while longer. 'I must work the works of him that sent me. The night cometh when no man can work.'"

"Mr. Newton, I beg you to desist from that in my hearing." McCaig, who had been reared among Presbyterians, looked as severe as his round face would let him. "I make no pretence to be a religious man but I'd be afraid to mock the Scriptures as you do."

"Why, if you make no pretence?" It was a source of endless squabbling in which John always felt the superior logic of his attitude. "Once I was blind — like you — now I see. When I was a child I thought as a child — like you. Now that I have become a man I have put away childish things. You haven't. Why be afraid to mock what you call the Scriptures if they are no truer than the Koran? And if they are true why behave as if they aren't? 'Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain. Thou shalt not commit adultery. Flee fornication.' There are strong words on drunkenness and carousing. Yet I saw you —"

"Have done, have done!" said McCaig, laughing at the singsong in which John, finger-tips together, lips pursed and head solemnly bent, intoned the last sentences. "You may laugh on the other side of your face some day but it may not give me any satisfaction if I'm not one of the elect either. You are wrong about one thing though. You've never heard me mock the Koran — to a Mohammedan at least."

"Now there's a religion I might adopt with enthusiasm, especially the diluted form some of these natives have," said John idly, thinking of Miles Cleaver and the shocked admiration with which he had heard much the same remark from him. "Compare its tenets with the milk-and-water teaching of Jesus. Say a few set prayers five times a day, fast till sunset one month a year and eat all night to make up for it . . . do without wine — bad for you in a hot climate anyhow — and go to hell as you please, you'll end up in heaven. And what a heaven! Besides allowing four wives with extras on earth!"

"A good system, I'll admit. And it keeps women in their place," agreed McCaig and wondered at John's sudden abstraction.

Thought of Mary, pain at the idea of Mary, which drove him to the nearest pleasure at hand to quell his longing, was the only drawback to this period in which nature rioted after her long suspension. It was beautiful weather, the peak of the dry season. Brilliant colours, eye-feasting sights, rich variety of sound from the throb of African music to the harsher musical chatter of monkey and bird, even the dangers encountered and avoided with no more than a casual soon-forgotten thrill: all were for his enjoyment. The authority and independence of his position challenged him. It was a point of pride as well as pleasure to win the confidence of headmen in hitherto unvisited towns, becoming adept at dealing with them, learning their customs, satisfying his omnivorous appetite with strange food, and feeling, on his return to the factory after several successful trips, that he was coming home.

The factory was situated in a "town" governed by a "king" under the law of the Purrow. The west shore of the Boom Kittam, the southermost tributary of the Sherbro, was a long peninsula at no point for many leagues more than three miles wide; the factory on the outskirts of the native community was less than a mile from the sea coast. The king reminded John of the other grave old chief who had entertained him with Clow up the Bagru. This man had some lingua franca and the two were presently able to communicate with a freedom which McCaig, whose gifts were not linguistic, admired without envy. Like Mr. Williams's, the young Scotsman's ultimate goal was retirement to Britain with a competency. To that end, but impersonally, the natives interested him; he could go on among them to the end of his life, as a creature of a separate species.

Not so John. The arrogance of his nature was the undiscriminating arrogance of unsure youth; in his humiliation and ill-treatment, relief and pity had come from black more often than white. Besides, cut off from books, his avid curiosity turned to people, and while some of their customs revolted and others amused him, he was quick to admire the justice and honesty of many natives, particularly those of Purrow, and particularly those who had not been corrupted or embittered by dealings with unscrupulous whites. When McCaig was away he became accustomed to the fact that, sleeping in an unbarred house full of valuable goods, he was in greater safety than he would have been in London. And more and more he was invited with ceremony to feast with the chief and with his council.

"When you next go elephant-hunting," he said one day, inspecting some ivory which had been brought for sale, "take me with you."

The chief nodded.

"Too late now. Perhaps twelve days. Or another month."

John was disappointed. The idea had just attracted him and he craved immediate action. His mind was too variable to depend on his interest holding until the stated time.

"Why not this week? The weather is fine."

"Past the full moon?" The round dark eyes of all present turned on him with such incredulity that his curiosity was aroused.

"Why not?"

The old chief shook his head patiently.

"We make no expedition when the moon wanes. Only evil comes of it. Best for men not to sleep when the moon is above the horizon. At the full moon we feast all night to keep watch."

"What do you think will happen?"

The chief's shrug ran like a physical echo around the councillors.

"Who knows? The dark goddess is hostile to men. Women she fertilizes. Her beams make sleeping men impotent." He nodded sagely at John. "The adder in your bed. Was there no moon that night?"

"Yes — yes," said John recollecting. "The moon was bright late every night, I remember."

"And the leopardess which sprang?"

"It was before dawn," said John thoughtfully. "The moon had not set. But I was saved both times. Good omen, not bad."

Again that ripple of a shrug through the circle.

"Karfa guards you. Karfa keeps watch in the moon's reign. You believe not white men's god, my son. Well. But mock not the moon spirit. We have seen. We have known. She is powerful."

John laughed to McCaig about the warning and about the amulet of "agri" beads which the chief's first wife gave him. He did not throw the amulet away, however, and later at dusk on the day of the full moon he met his partner at the door.

"I'm going to bed," said McCaig yawning. "Up at dawn if I'm to get away early. I think Mr. Williams will be pleased with the month's work. Coming, Mr. Newton?"

"I think I shall wander over to the square for the festival."

"You need sleep more than a festival. And you've not had much these last few nights, have you? Remember my warning — I'm not criticizing your morals. My own aren't above reproach. But —"

"I've been near death too often for you to frighten me with it," said John carelessly. "To lessen your concern I had a siesta today. I am interested in this moon ritual, and may be up river this time next month."

McCaig looked at him curiously.

"You'll grow black, if you continue as you are. They don't do it at your age usually. But you have the chief indications."

"Grow black?" The phrase was new to John. "Like Clow do you mean?"

McCaig laughed shortly.

"Clow isn't growing black. His only distinction is that he is a white man. Rather, P.I. considers that she is growing European. No, the man who grows black becomes genuinely interested in African customs, ceremonies and people. He has no interest in going home. It usually begins with the realization that life here is easier and more carefree, if not more comfortable for him; and from then on he is assimilated to native ways. And you are showing symptoms of the disease."

"Perhaps I shouldn't consider it a disease," said John unperturbed, and went his way to the throbbing drums, the prolonged barbaric conjo, the propitiatory blood ritual, the symbolic shelter of heads from lunar rays, the long-drawn feasting — palm-oil soup, roast antelope and effervescent banana wine — which went on after dawn, until the moon bowed herself palely down the western sky.

He turned the phrase and the possibility over in his mind during the weeks of McCaig's absence in the Plantanes. They had intended to make another inland trip before carrying their gains to headquarters but the accumulation of goods and slaves taxed the factory's accommodation and John's next voyage was postponed until his partner's return. It had been his preference that McCaig should report to Mr. Williams, and even this, his willingness to remain alone among the natives, gave colour to his friend's suggestion. Would he not be better to give up all thought of returning to England and live out his life here? If Polly — yes, this was already February and Polly had turned eighteen in January! — was not already married, there was little hope that she would still be free by the time he amassed enough fortune to go home. She had never completely discouraged him, but neither had she give him any reason to believe that she cared. What chance in the world that she had waited and refused others, eligible and immediate? And if he could not marry Polly, the disappointment was easier to bear here than in England where everything would remind him of her, even if he never saw her again. Remind him! As if he needed a reminder, when every wholesome delight of ear and eye made him long to share it with her and to warm himself in her gay or grave enjoyment.

(To be continued.)